

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
13.02.2013. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оштећени Рибих Зијо са пуномоћником, адвокатом Марином Кљајић,
- окривљени Богдановић Дамир са браниоцем, адвокатом Милосављевић Александром,
- окривљени Стојановић Зоран са браниоцем, адвокатом Живановић Горданом,
- окривљени Гаврић Томислав са браниоцем, адвокатом Миланом Бирманом,
- окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем, адвокатом Симић Синишом,
- окривљени Алић Зоран са браниоцем, адвокатом Кузовић Јасминком,
- окривљени Ђурђевић Зоран са браниоцем, адвокатом Бобић Светланом и
- окривљена Ђекић Драгана са браниоцем, адвокатом Нинић Гораном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да држимо главни претрес? Изволите, колега.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја бих Вас само замолио да ја сутра славим Светог Трифуна, нећу остати данас до краја суђења, па ћу напустити, замениће ме колегиница Живановић, ево заменичког пуномоћја и колегиница ће остати да испрати до краја приправница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико ћемо ми да радимо. Добро, дајте ми. Ви можете да напустите када будете, јавите се само, добро, констоваћемо.

Констатује се да бранилац адвокат Нинић доставља заменичко пуномоћје за адвоката Гордану Живановић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес завршним речима странака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршна реч. На реду је окривљени Богдановић Дамир. Изволите Дамире.

Окривљени Дамир Богдановић

Добар дан. Желим добар дан судском већу, свима у судници. Иако мог удела у овом злочину нема, желим да изјавим моје искрено саучешће свим оштећенима, њиховим породицама и желим да се овако нешто никада и нигде не понови.

У прецизираној оптужници за мене пише, прећутно се сагласио са радњама осталих. Зар тужилац сме да изврше истину како му се прохте, када му то одговара, само да би оправдао своје поступке и на силу, по сваку цену покушао да издејствује осуђујућу пресуду. Оптужба о прећутном саглашавању је у најмању руку безобразлук, јер све заштићене сведокиње говоре да сам их спасао, да ниједној нисам нанео ни најмање зло, већ напротив. Мислим да није било мене и моје помоћи овог суђења не би ни било. Што се тиче „Алфине“ лажи о прању моје кошуље и крађи слика из ње, могу само да кажем да је то једна минхаузенуска лаж, да она никада, а ни друге оштећене нису прале моју кошуљу, што су остале две оштећене посведочиле пред судом. А ја своје фотографије имам и предочио сам у суду. „Алфа“ лаже да је прала моју кошуљу и да је из ње украла слике. Сигуран сам да је слике украла у Клиси од Лазића, после његове погибије, јер су Лазић и „Алфа“ спавали у заједничкој соби, а Лазићеве слике су стајале на ноћном ормарићу поред кревета. На крају борбе у Клиси када је команда наредила да пређемо у Петковце како би појачали њихову одбрану, сви смо из просторија купили свако своје ствари и отишли за Петковце. Тада је „Алфа“ имала једину прилику да дође до фотографија, то јест да их украде из њене и Лазићеве собе, а да то нико не примети и да те фотографије никоме не недостају. То је једино логично објашњење и једина прилика да она дође до фотографија, а да нико за то не зна. Али она то наравно никада неће признати, јер прича коју је испричала одговара њој и тужиоцу. Ако је она поуздан сведок, онда је јадна правда у овој држави.

У изјави у преткривичном поступку заштићена сведокиња „Алфа“ говори за мене све најбоље и сећа се и прича о догађају када сам њој и осталима спасао живот. Али у каснијим изјавама, напрасно заборавља и избацује једну по једну добру ствар коју је рекла за мене, иако остале заштићене сведокиње потврђују њену првобитну изјаву о том догађају и мом учешћу у њему, као и о мојој помоћи у спасавању њих, износе детаље о томе. Она касније мења причу због њеног „дила“ са тужиоцем испуњавањем њених обавеза према тужиоцу. Заштићене сведокиње „Бета“ и „Гама“ недвосмислено и из прве руке сведоче о поменутом догађају и „Алфиним“ лажима и манипулацијама, као што су лажи о њеном супругу и о његовом доласку и припадности јединици. Описују га и затим препознају на слици. Говоре о њиховом заједничком животу у јединици и после у цивилству, о њиховом заједничком напуштању јединице, заједничком преласку реке Дрине и о њиховом одласку за Крушевац.

Што се тиче заштићене сведокиње „Алфа“, има још доста у најмању руку чудних дешавања. Наиме, она је купила за неколико хиљада немачких марака фалсификовани пасош од једног полицајца СУП Крушевац и са истим тим пасошем се користила неколико година и све то са њеним признањем, али без

кривичне одговорности, а ни ње, ни њеног тог полицајца. Да је то кривично дело урадио било који други грађанин ове државе дебело би за то одговарао, али не и заштићена сведокиња тужилаштва. На питање у колико је кривичних дела учествовала и колико се процеса води против ње од 2009. године па до сада није желела да да одговор. Наравно, то је њено право, али и то нешто говори.

Неистина, смишљено пласирана од стране тужиоца, о боравку у Дрињачи, а која гласи „Дамир је заједно са још неким лицима нечовечно поступао са оштећенима, „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, на тај начин што су их приморавали да им спремају храну, да перу њихову одећу и униформу и да чисте објекте у којима су били смештени“, ова неистина је тенденциозно и смишљено пласирана да бих се ја увукао у целу причу. То је још један покушај тужиоца да дође до моје осуде и покривања мог временаведеног у притвору. А тужилац одлично зна да су све заштићене сведокиње изјавиле да их ја нисам терао ни на какав рад и да им нисам ништа лоше урадио. Тужиоцу нико ништа не може и не може да му стане на пут. Он може да изврне истину како год му то одговара. Он једноставно има моћ и неумољиво је користи.

Иако у почетку нисам могао да схватим зашто сам ухапшен и зашто ми се све ово дешава када ништа лоше нисам никада и никоме урадио, убрзо ми је постало јасно. Наиме, супруга ми је дошла уплакана у посету и узнемирена и рекла да на њену породицу у Босни људи из београдског Тужилаштва за ратне злочине врше притисак, траже од њих да утичу на њу да да изјаву и постане заштићени сведок у овом процесу, да ће на тај начин спасити свог супруга, то јест мене. Сличне ствари су се дешавале и у Руми, али отом-потом. Моја супруга и ја нисмо подлегли притисцима, ја сам због тога остао у притвору све до почетка суђења, када сам пуштен да се браним са слободе. Узимајући у обзир моје притварање и притиске на моју супругу и упоређујући то са притварањем Јеремић Радослава, његовог пуштања на слободу и неподизању оптужнице против њега, а све то баш по давању изјаве и проглашавању његове супруге заштићеном сведокињом „Алфом“, ствар је чисте логике, претпоставити да је и у мом, и у њиховом случају, у питању исти сценарио. Разлика је само у томе што је план тужиоца у њиховом случају успео, па заштићеној сведокињи „Алфи“ у том смислу и не замерам на свим лажима које је изговорила у судници, а које су везане за мене. На тај начин је спасила сопственог супруга и чини услугу тужилаштву да се оправда моје хапшење и покрије било каквом осуђујућом пресудом моје време у притвору.

Иако сам лаик за право, мислим да овакву правду не подржава ЗКП нити се оваквом правдом уче студенти Правног факултета. Питам се да ли сам крив што сам син Симе Богдановића, или сам крив што сам тамо упознао жену коју сам заволео, па због ње остао на том проклетом ратишту или ме то тужилац овом оптужницом кажњава и ставља ми до знања да нисам требао да спашавам недужне или тужилац мисли да сам требао да пустим да их убију. Не знам зашто то тужилац ради, али знам да сам ја спашавао животе, а он их уништава. Нисам крив за било који злочин ма које врсте. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да ли треба да се сложим са адвокатом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сагласни са завршном речи свога браниоца?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Ја предлагем да ме ослободите по свим тачкама, везе немам са тим злочинима никаквом. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Хвала.

Окривљени Богдановић Дамир у својој завршној речи изјављује да је сагласан са завршном речи свога браниоца. Сматра да током поступка није доказано да је извршио наведено кривично дело, те предлага да га суд ослободи од оптужбе, а све како је то констатовано аудио техником овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановићу, изволите.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Окривљени Зоран Стојановић

Поштовани господине судија и чланови већа, ја у својој завршној речи могу да изјавим следеће. Много ствари које су сведокиње рекле нису тачне. Ја ниједно убиство нисам извршио нити сам учествовао у њима. Ја пре свега нисам отишао са камионом. Мислио сам да их воде у Петковце да их предају команди. Ја сам остао са Богданом испред куће, што сам и изјавио тамо. Знам и како су уведене и био сам на петнаест минута тамо испред куће. Отишао сам после, узео сам шток да пијем, добио сам од мештана у Козлуку, тако да нисам учинио никакав злочин. Онда ова сведокиња што каже, што су рекле да сам носио на камиону, исто није тачно. Та соба се налази насупрот улаза у дневну собу, у дневну су оне уведене, а тамо има једна соба и десно купатило.

Ово што се тиче џамије за рушење, ја нисам ни прилазио. Нисам ни видео џамију никакву тамо. Ја сам се вратио са Богданом међу задњима у село. Овај сведок мислим да се презива Бајрић Алија је рекао да је џамија била минирана негде у јуну месецу када су они били, када су се они вратили у село, да је био само део минарета.

Још једном да кажем, не знам ни за какво пљачкање, да ли је ко шта узимао. Спомине се неки телефон, фиксни телефон и килограм кафе. Није ми јасно стварно. Сведокиња „Алфа“ је изјавила да је Сима прво исекао полни орган тамо негде, а да је силовао уз ограду, а после каже да сам ја. Није ми јасно, пошто ове две сведокиње ја мислим да би њима требало да се верује, да је она задња дошла у камион, да се сама предала. Значи то није истина. Ја сам са сведокињом „Гама“ ишао у Крушевац два пута у две године и остајали смо тамо

по два месеца. Радили смо за надницу, а и помагали смо њима око њиве. Она говори да нас је одмах истерала из куће, да нисмо ту боравили готово. Ми смо ту боравили готово четири месеца у две године, значи сваке године по два месеца. Како бих ја знао име њене ћерке и ко је довео из болнице када је она дошла? Она да сам је малтретирао и да је то све што она каже, не би она мене примила сигурно у кућу. А они су долазили исто код нас, једном.

Што се тиче тога што каже да је продавана за кутију цигарета, мени то није било потребно. Ја сам био у Швајцарској пре тога шест месеци и имао сам пара, куповао сам, одлазио на викенде, куповао сам недељно, викендима значи пет, шест боксова цигара, куповао рибу тамо у Лозници код мене, ишао на зиму тамо где ови пецају, откупљивао рибу, доносио сам и то. Значи да није имало шта да се једе. Сведокиња „Гама“ је имала са мном да живи како треба. Имала је нормалан живот. Годишње смо гајили по две зимине педесет пилића. Имала је значи. Нико јој није забрањивао да оде у Босну, одлазила је једном од мене, два и по месеца је била у Босни. Ја сам одлазио код њених тамо. Значи да је имала солидан живот, сада што смо се ми посвађали, то је наша ствар.

Шта бих даље рекао? Немам шта више да кажем. Молим овај суд да ме ослободи кривичне одговорности. Желим да изјавим саучешће Зији и свима који су погинули, нажалост. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сагласни са речима свога браниоца?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Стојановић Зоран у својој завршној речи изјављује да је сагласан са завршним речима свога браниоца, да није никога убио, ни учествовао у убиству, цамију у Скопљу није ни видео. Не зна ни за какво пљачкање и понавља своју одбрану коју је раније дао. Сматра да нема доказа да је извршено наведено кривично дело, због чега предлаже да га суд ослободи од оптужбе, а све како је констатовано аудио техником.

Окривљени Томислав Гаврић

Добар дан свима. Уважена и поштована господо, уважено веће, поштовани председниче, до сада сам у више наврата имао прилике бити пред судским већем, али са различитих надлежности, али ово што ми се дешава пред овим судом нисам доживео. У прве две оптужнице означен сам као један од учесника у злочину, злочину који је за сваку осуду. У својој тадашњој оптужници тужилац одустаје од оптужби за директно учешће у злочину, али ставља ми на терет силовања и нечовечно поступање према оштећенима. Три различите оптужнице од једног истог тужиоца који у истражном поступку даје предлог односно слаже се са предлогом да ми се укине притвор, а сада већу даје предлог да се казним са

десет година затвора. Нелогично је. Такав однос и став јасно говори да у својој израженој немоћи која личи на дечију игру, која има трагичан завршетак, али само на моју штету. У доказном поступку предлаже сасвим непотребне радње. Оне које су од значаја прећуткује или даје предлог да се одбију. Таквим ставом и односом дао је до знања свима нама да истина није у првом плану. Сви учесници овог маратонског процеса сведоци су да ни у једном сегменту фазе суђења нисам тражио било какву реч, сведоцима и оштећенима нисам постављао питања. Ту чињеницу господин тужилац врло вешто користи, као *status quo*, користи као подлогу неприметног, али видљивом навођењу сведока при сваком исказу. Сама изјава „Алфе“ на главном претресу јесте производ тужиоца односно његових жеља, које сведокиња није успела да испоштује због свог менталног склопа који јој то није дозвољавао. Није поседовала тај ниво интелигенције да попамти. Што се тиче исказа „Алфе“ на главном претресу сувишно је било шта коментарисати. Две изјаве дате у полицији, а потом и код истражног судије, скоро су идентичне у којима изјављује да јој нисам нанео никакво зло. А на главном претресу мења исказе и терети ме за силовање, како ће тако и „Гаме“. На питања зашто мења исказ, цитирам је: „Касније сам се сетила“. Сасвим нелогичан одговор. Природније би било да су првобитне изјаве звучале као ова са главног претреса. Сматрам да сам био разумљив. „Алфа“ је преживела пакао, познато ми је, током рата. Нисам љут на њу, јер поуздано знам да је приморана и да иза њене изјаве стоји сасвим неко други. Сматрам да ћете ви као веће овога суда, имати сасвим другачији однос и да ћете све сагледати и ценити у законским границама.

Били смо сведоци сви скупа када је „Бета“ давала исказ. Мржња, бес, хистерија. Ја могу мало да је и разумем, али не могу да разумем означена лица за припрему сведока. Имао сам намеру да поставим јој, „Бети“ пар питања, али био сам спутан њеним назовимо театралним нападима хистерије. Сам исказ говори колика је мржња изражена. Цитирам, „Гаврић је био у Скорићу и он ме је међу првима силовао“, сасвим је довољан доказ о каквом се сведоку ради у моме случају. За остало нисам меродаван да се изјашњавам.

Поштовани суде, поштовани председниче, сматрам да ћете Ви применом свих законских прописа знати да оцените изјаве „Алфе“ и „Бете“. Убеђен сам да ћете донети правичну одлуку. Немам намеру да Вас молим, кривци моле за опроштај. Ако је кривица што сам био учесник тог срамног рата, онда Ви, поштовани суде, остали бисте да судите четвртини становништва Србије. Тврдим и стојим иза тога, да су оштећене биле упознате са чињеницом да живим у браку са Сенијом Бећировић изјаве би сасвим другачије звучале. При крају сам, пардон, излагања и имам да додам, ако веће ипак више пажње посвети господину тужоцу и његовим наводима и реши да ме казни, нека има на уму да кажњава моју супругу и децу, децу која више никада неће крочити у Босну у дом своје мајке. Моја супруга преживела је можда и веће страхоте од оштећених и након свега тога да носи обележје Муслиманка удата за ратног злочинца. Срамотна чињеница са којом би остала провести остатак живота. Моја супруга врло поуздано зна да сам пред Богом чист и да никоме нисам нанео никакво зло за који ми се сада суди. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли сте сагласни са речима свога браниоца, адвоката Бирмана?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте његову завршну реч. Добро, можете да седнете.

Окривљени Гаврић Томислав у својој завршној речи изјави да је сагласан са завршном речи свога браниоца, да је више пута био пред судом, у разним поступцима, али да ово што се дешавало овде није доживео. Објашњава шта се дешавало током поступка, нелогичности у исказима заштићених сведока „Алфа“ и „Бета“ и моли суд да уколико ипак мисли да треба да буде оглашен кривим да зна да тиме кажњава не само њега, већ и његову супругу и његову децу, поготову његову супругу која је доживела можда и веће страхоте од оштећених „Алфе“, „Бете“ и „Гаме“ и у будућности ће носити терет да је удата за ратног злочинца. Предлаже да га суд ослободи од оптужбе. У свему као што је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предложио, добро, чим је он сагласан са речима браниоца, то је то. На реду је окривљени Шевић Ђорђе. Шевићу, завршна реч. Ви сте се користили својим законским правом да не дајете свој исказ, да не одговарате на постављена питања, да не износите своју одбрану. А ево сада неке прилике да нешто кажете ипак о свему ономе што се дешавало. Али прво да Вас питам да ли сте сагласни са речима свога браниоца у завршној речи?

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Сагласан сам са речима свога браниоца. Хтео бих само да замолим веће, значи имам молбу. Немам завршну реч него молбу имам пред овим већем да се не узме у обзир моја претходна пресуда, да се узме у обзир сведочење заштићених сведокиња и да се узме у обзир гледање фотографија. Значи само то молим. Значи, молим Вас да то овај мало детаљније прегледате, значи вас као веће молим. Видећете сами, као што сте видели до сада у целом овом процесу, да су то једноставно лажи у које сам ја овде „угуран“ само. Значи убачен сам овде само да бих повећао број јединици, а то што сам ја био код Симе у јединици, мислим, не знам шта да Вам кажем. Значи не може ни то да ме осуди неко одмах за нешто што нисам учинио. Немам више шта. Нисам крив. Тражим да се ослободим. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, можете да седнете.

Окривљени Шевић Ђорђе у својој завршној речи изјављује да је сагласан са завршном речи свога браниоца. Моли суд да приликом доношења одлуке не узме у обзир његову пресуду којом је осуђен раније, већ сведочење заштићених сведокиња „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ и гледање фотографија током главног претреса. А чињеница да се налазио у тој

јединици не значи да је крив за ратни злочин. Предлаже да га суд због недостатка доказа, ослободи од оптужбе, а све како је констатовано аудио техником.

Окривљени Зоран Алић

Добар дан, уважени председниче већа, поштоване судије и сви присутни, хтео бих прво да нагласим да сам у потпуности сагласан са и да прихватам завршну реч мога браниоца. Истичем да нисам крив ни за једно кривично дело које ми се у оптужници ставља на терет..

И у својој завршној речи морам нешто да предочим овде, пошто сте ме доста пута прекидали, заустављали, опомињали, поштовани председниче већа. Што се тиче ове оптужнице, дуго сам размишљао шта да кажем у својој завршној речи. Зашто? Ова оптужница и ово кривично дело које ми се ставља на терет, као прво, је нетачна, бесмислена, нерелевантна, без икаквог доказа, састављена од лажних исказа госпође „Алфе“ и „Бете“ уз велику помоћ Наташе Кандић, Тужилаштва Тузланског кантона, прљаве и срамотне игре припадника полиције Републике Србије и неке госпође Гордане Андрејевић. И тако је тужилац господин склопио оптужницу да је Алић Зоран починио ратне злочине. Као прво, поштовани председниче већа, у завршној речи господин тужилац наводи да смо били припадници, да сам био припадник „Жутих оса“ којим је командовао Војин Вучковић. Ја никада нисам био припадник „Жутих оса“ којима је командовао Војин Вучковић звани „Жућо“. Јесам био његов војник, али смо тада били одред „Игор Марковић“. Када смо, што и он сам у изјави каже, када смо напустили одред „Игор Марковић“ са покојним Богдановић Симом, отишли смо у Дубницу и никакав контакт ни окривљени покојни Богдановић Симо, није имао контакте ни са господином Вучковићем, „Жућом“. То је то што се тиче тих „Жутих оса“.

Поштовани председниче већа, ја бих Вам овде предочио како је тужилац не да игра прљаву игру, можда ће ме ова реч пуно коштати, али добро, заштићени сведок „Алфа“, зашто кажем лажно сведочење. Код истражног судије дана 10.03.2010. године на 82 странице она помиње мене као Алић Зорана. Сећа ме се, није ме заборавила, помињала је више пута моје име. Рекла је да сам био дете, можда, цитирам њену реч „и мањи од ње“ или нижи, како хоћете. Шта се дешава? Нигде не помиње да сам је тукао, да сам је силовао или било шта да сам јој зло урадио. Да се госпођа „Алфа“ појављује овде на главном претресу, причала је како су јој тужилац, госпођа Кандићка која мрзи све и овај асфалт што је српски, шта ће и како ће да прича. Жао ми је што није ту мој бранилац бивши, Рајна Ђурић, ја сам све њој ово предочио како ће бити. Зашто морам то да кажем, председниче већа и господо судије. Прво морам да се осврнем, само моменат, да нисте у складу са ЗКП извршили препознавање окривљених од стране заштићених сведокиња или оштећених. Као што пише у мојој оптужници првој да се Алић Зоран изврши препознавање од оштећене „Алфе“, „Гаме“, „Бете“ и госпође Богдановић Муневере или Вере и Сене. Што се тиче Сене и

Муневере, било, али када је дошла „Алфа“, „Гама“ и „Бета“, ви сте, господо, нас извели као на стрељање, као да смо ми неке овце, значи прекршили сте ЗКП, члан 90 став 1 о препознавању. А што то кажем? Морам да Вам предочим, поштовани председниче већа, на препознавању Ви констатујете да је заштићени сведок препознала окривљеног Богдановић Симу, да не набрајам све, и мене. Да је после мог пропитивања, она, цитирам њене речи рекла, а ја сам се представио када сам изашао - окривљени Алић Зоран. На моје питање да ли је просила у Лозници, она је рекла, „ако могу да се свађам са тобом, ако си то ти тај Зоран“. Ја сам поновио, „да, ја сам Алић Зоран“. И сада, молио бих Вас, да ми када будете имали увид у пресуду, да размотрите то како је она мене препознала. Шта то хоћу да кажем? Из више разлога. Када браниоци наши или ми поставимо заједно неко питање сведоку заштићеном, Ви кажете „па прошло је много времена, можда је заборавила“. Како судија, пардон, извињавам се, тужилац против мене, лично против мене, само да кажем, то је оно што сам Вам рекао у мојој одбрани, како ми је полиција претила и рекла „бирај, Алићу, између нуле и десет“. Али сам ја изабрао десет. А надам се да ћете, и верујем у Вас, да ћете добро проценити. Господин тужилац овде наводи сведока, поставља питања и одговара на питања. Значи, у њеној истрази нигде она мене није помињала као „Алија“. Е, сада ћу Вам предочити, господине судија, ако дозволите, да ли тужилац на страни 12 од 24.04.2012. године, „да ли се сећате, да ли је био тамо Алић Зоран?“, госпођа одговара: „Да, Алић Зоран из Лознице“. Не знам откуд јој податак да сам из Лознице? Ја више не знам одакле сам. Крштен сам као „Али“. Па једном приликом сте и Ви рекли да сам потрчко, нема везе. И шта сада господин тужилац са питањем „да ли сте некада некако другачије, да ли је он имао неки надимак?“, госпођа лепо каже „не, не, он је Зоран из Лознице“. Ја кажем, не знам само како може тако човек сам да ради свој посао? Он ме подсећа на оне тужиоце у Хагу, али они су странци, а ја верујем да је тужилац Србин. Каже тужилац „али овде сте говорили о неком „Алији“, „Али“. Госпођа поново каже „Алфа“, „Алић, он је презименом Алић“. Господин тужилац поново, што кажем и поставља, „када кажете „Али“, то мислите на њега?“. И о чему сада ја причам овде?

Поштовани председниче већа, када сам своју одбрану давао и када сам се позвао на члан 349, мислим, оспоравање оптужнице, када сте ме питали „па где сте ископали тај члан?“, што сам оспоравао дужи део периода на општини Зворник, Ви мени нисте веровали да сам напустио Богдановића покојног Симу, нажалост покојног, Ви мени нисте веровали, ни Ви чак. Док није дошла госпођа „Гама“ и рекла да сам ја напустио, али сам сам ја напустио јединицу, а претходно мене су отишли други који су, нећу им имена набрајати. Тужилац нажалост игра са овим заштићеним сведоком. Хајде са њом, него са мртвим. То је била као лутрија. Она је почела да набраја колико их је било у селу - 22, 23, 24, 25, 26, као пилиће да је бројала. То су људи. Значи, све постоји у запису.

Такође, поштовани председниче већа, што се тиче „Алфе“, никада, ја јесам дете без родитеља, одрастао сам у Дому, жао ми је што је мој тај васпитач који ми је био умро, хтео сам да га позовем као сведока, јер било где да дођеш, што

рече пре неки дан неко за утакмицу, ово што се десило, из куће носиш да ли си лош човек или добар човек, своје васпитање. Ја сам у дому не васпитаван, него сам научен да не делим, пошто је то у Дому било и Рома и православних и исламске вероисповести, Мусламана, садашњих Бошњака из Козлука, из Кисељака, зворничког, никада никога нисам гледао по вери, него какав је човек. Бавио сам се спортом. Ја сам исто имао свакакве награде. Тада сам имао 17 година и 3-4 месеца и не би пао на такве гране, на такав ниво, да ја тучем тог заштићеног сведока „Алфу“, како она прича, да је силују. Прво не бих, сама је рекла да се није купала по три месеца. Не знам да ли има један мушкарац да би са таквом женом имао, хајде да кажем, сексуалне односе. Друго, „Алфа“ како је дошла ту у тај Малешин, она је била са тим покојним Лазићем у другој кући, није била са мном. И никада ниједну лошу реч нисам рекао. Једном сам, што сам рекао и у одбрани, ишле су у Малешин, смејале се, ја сам изашао и рекао, „цуре, обратите пажњу, има људи овде коме је отац погинуо, син, испашће проблеми, да ми имамо проблема због вас, не можемо гледати да вас неко туче, а да ми не реагујемо“. Можда се, дешавало се можда да ја очима нисам видео, да их је неко тукао. Ја ником свећу нисам држао или силовао.

Што се тиче у јединици, каже господин тужилац ја чувао стражу док се рушила цамија или док су ови заробљени. Ја не знам да ли је господин тужилац имао прилике бар да прочита онај приручник, оно што се тиче војске, како се чува стража у мирнодопском стању и у ратном стању. „Бета“ у својој изјави код истражног судије је рекла да је долазио тај неки Бобан полицајац. „Алфа“ је рекла да је ишла по њега, јер је обећао да ће је чувати. Па сада се ја питам, како сам ја то чувао стражу, а поред мене ко манекенише тамо. А наводно овамо се извршава кривично дело. Него то тужилац хајде он је, њему ћемо ставити, чувао стражу. Не може, ако правда постоји, да ми неко нешто ставља што нисам урадио, а поготову силовање и тучу. Поштовани председниче већа, то што су оне тучене, каже тучене, колико су оне набројале, ја мислим да је Мајкл Тајсон био онде да не би издржао. Оне, и како су и вештаци рекли, нису имале никакве повреде. Значи не лаж, него брука, а то све захваљујући тужиоцу, а највећа захвалност Наташи Кандић.

Такође, осврнуо бих се на „Бету“, поштовани председниче већа, пошто мени „Бета“, не знам како тужилац опет, ја знам да је то његов посао, али не може тако да ради. Сада ако нешто рекнем, да не испадне после двосмислено, предочићу Вам, поштовани председниче већа, од 25.04.2012. године на страни 14. Тужилац пита госпођу „Бету“, овај, да, „Бета“, „јеси знала ко је тај „Али“ или само знаш тај надимак?“, „само надимак, тако су га сви звали“. Надам се и знам ди сте били на претресу када је била и „Гама“ и „Алфа“ које су рекле жене, да је мени име Алић Зоран и да нисам имао надимак никакав. Сви су ме звали Алић Зоран. И некада је покојни Богдановић Сима, ако је нешто, направи неки белај, око камиона, он викне ме „Мали“. Е сада, шта сам хтео да кажем? То тужилац пита „Бету“, „Бета“ каже, „само тај надимак, тако су га звали“. Господин тужилац поново, „јесте ли касније сазнали како му је име и презиме?“, „Не“. А онда, што је најцрње, не ваља човеку копати рупу, јер не дао бог одрона, па

упадне човек други, тај ко је копао, а што тужилац мени ради. Значи нигде мене „Бета“ није поменула као Алић Зорана, него „Али“. И господин тужилац стручан, војни експерт, каже „да ли Вас је силовао Алић Зоран кога Ви помињете као „Али“?“, машала. Када је она мене помињала, у којој изјави је поменула она је мене као Алић Зорана? Али шта ћу. Овде ти кадија, кадија те тужи, кадија ти суди.

Поштовани председниче већа, уважене судије, немам примедбу на Вас. Имам, пардон, на Вас поштовани председниче већа. Када је било препознавање од заштићеног сведока „Бета“, исто сте нас тако извели као на стрељање или овце, пошто отприлике Ви тако нас и сматрате. Госпођа је „Бета“ рекла овако, Ви сте питали, председник већа: „ево је, можете“, „нисам сто-посто, „Али“, „Али“, то је њено, Ви кажете, „поред Симе“, „Да“, „Бета“ одговара, „Да, нисам 100% сигурна“. Е сада поново Ви, поштовани председниче већа кажете „поред Симе, рекли сте „Али“, рекли сте“ и сада „Бета“ одговара „Али“, нисам 100%, „Али“, значи није 100% сигурна да ли сам то ја. Е што је мене ту мало, ту сте ме прекинули, не знам из ког разлога. Јесте, ја сматрам Вас, о Вама сада нешто, али Вас сматрам добрим судијом и поштеним. А то Вам је и Ваш колега рекао када сте нас обилазили, да не цитирам који. Ви сте тада рекли, „добро, у реду, то је“, не, Ви сте рекли „Да ли можете поред „Алија“, не, „Добро, то је „Алија“, тако сте рекли, ево на страни 23 при крају доле, почели ме и Ви крштавати. А на крају само цабе тупим овај језик, али надам се и верујем у суд, у правду, да ћете донети правичну пресуду. Да, и хтео сам још ово, поштовани председниче већа, пошто се још овде мени, сада ће се оптужени смејати, тужилац је навео овде на једној страни, да сам ја тукао и заштићеног сведока „Гама“, ево овако. Дакле, само моменат, извињавам се, да, да сам тукао и заштићеног сведока „за сво време боравка у Малешиху, оптужени Стојановић Зоран и Алић Зоран итд, су оштећене „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“ тукли у више наврата, оштећене су тукли рукама и ногама и свачим нешто“. Поштовани председниче већа, ево изјаве госпође „Гаме“. Нигде жена није рекла да сам је ја икада ичим икако повредио. И то он каже на страни 5 у завршној речи господина тужиоца. Ја данас петнаест пута ту страницу прочитао, заштићеног сведока, нигде се не помиње Алић Зоран. Не знам одакле човек је то ишчупао. Што рече Шевић „хајде Алија“, да је више војске, цепај Мишко.

Такође, колико је господин тужилац стручан и војни експерт, наводи, можда је за Вас то ситница, али за мене није, да сам тукао заштићеног сведока „Алфу“ осом, зољом, каже и громом. Имао сам пар ту другара који су за ратне злочине исто. Људи, да ли знате шта је гром? Нико не зна. И ја замолим мог браниоца да ми то нађе на интернету. Када сам прочитао, могу Вам доставити да погледам, ја не знам шта том човеку онда да каже. Да ли је могуће да Алић Зоран са седамнаест и по година дигне само бојева глава 350, пардон, извињавам се, бојева глава 105 килограма има. Па ја сам онај, како се зове, „Супермиш“, онај неки, како се зове, цртани онај филм. Стварно значи, човек што се тиче војске везе с везом нема. Значи, немојте ми нешто стављати што нисам урадио. Нисам чувао стражу, никада се. Да ли се цамија рушила, не знам. Да ли су ови

побијени? Ја сам изашао најмање значи, после по изјави тога Пантића што је био полицајац, наводно што је нашао Зијо, што је Зијо прво дошао код њега, после сам се сетио где су, пошто је много времена прошло, где је која кућа. Е сада, на изласку из Малешића, скреће се у Пантиће, е сада, где тужилац, као да је наводно, а пошто су сви сведоци из Малешића, значи људи који живе ту, нико није доказао да је ту постојала икаква јама. А Симо није имао багере, није имао крамове неке да копа јаме, нисмо били гробари. Ми смо као навијачи, али нисмо гробари да копамо. Каже чувао стражу. Ја одатле сам био 500 метара, камион је отишао даље. Где је отишао, ја не знам, ја нисам имао, што Американци имају за ноћно извиђање. Јесам рекао да је била пучњава. Сам је господин из Пантића рекао да је се малтене свако вече шенлучило, пуцало, значи тако су ти мештани, ми смо их звали партизани, Муслимани опале један метак, наши 301. Значи, а ваздушном линијом од ту где сам ја био, до прве борбене линије, није било више од 150 метара. И како господин и то каже, наоружан. А уопште пушка није била код мене. И од чега сам ја ту чувао стражу? Срби са ове стране, Срби са ове стране, Срби са ове. Од кога сам ја чувао стражу? Не знам од кога. Не могу да верујем да тако долази до неких закључака, што нема везе с везом.

Још бих само, ако ми дозволите, господину Горану да кажем, јуче што је поменуо да за опасач, ниједан припадник војске, ниједан документ не носи са собом када иде на извршење борбеног задатка. Зна се због чега, у случају паднеш непријатељу у руке, или се уби или трпи, али нећеш рећи ко си и шта си и никада ниједан војник не носи са собом значи документ. То можете проверити и у оном где пише „Војсци Србије“, у Кривичном закону, да никада ниједан војник не носи сва документа са собом. То стоји у команди, тако да једино што се не бих то сложио са Вама. Значи, ја први никада нисам документ, а имао сам војну књижицу коју сам преправио да сам 1974. годиште да би ме примили, јер нисам имао где.

Због свега овога, поштовани председниче већа, господо судије, предлажем суду да ме ослободи, јер ниједан доказ релевантан да сам учинио иједно кривично дело које ми се ставља на терет, нисам урадио и верујем да ће ово веће правично поступити у овом предмету. И молим Вас, док се ово не заврши, да ми укинете, да ми укинете притвор. Мој је бранилац поднео Вама јуче ову изјаву, само да не буде заблуде, зашто сам, зашто, откуд се овај човек појави. Ви сигурно знате, ја сам тражио да ми дође у посету и ја немам родитеље, значи немам на кога када изађем, сада ако ме пустите на кога да се ослоним, ја сам овде 26 месеци, није то мало, треба човек да живи од нечега. Тај човек јесте био овде у притвору, замолио ме и рекао ми је, ево цитирам његове речи, „и ако те осуде и ако те ослободе усвојићу те и живећеш код мене“. И зато је човек то направио. А још један разлог што нисам код брата прихватио, не прихватио, брат ми је тај Митровић Радослав и болестан. А још из једног разлога, ја нећу да значи верујем у Вас и у правду. Пошто ми је брат у странци Томе Николића, председник Месне заједнице, да Вам не набрајам, и ја нисам хтео да боравим код њега да не би случајно после било ето Алићу гледали кроз прсте. И могу да се закунем да ћу на овој адреси боравити, ова, Томић Драган, Дравска 7. То су

његови подаци. Да прочитам изјаву читаву или? Налази се у Лазаревцу, Опленска 9-а, Томић Драган, да, код Томић Драгана. Јер сматрајте ме, да сматрате њега као да ми је отац.

Захваљујем се и хтео сам само да додам, јуче је госпођа Кљајић, тако ме увредила, не само мене, све нас окривљене, морам да кажем, извињавам се поштовани председниче већа, јер њихових прича је мени овде, не знам да ли да будем, да прочитам како је госпођа „Алфа“ рекла, па да питам, шта смо то ми окривљени. Били сте присутни, назвала ме бедником, нема како ме није назвала, псовали су покојном Сими мајку четничку. „Бета“ га је питала, што си се обријао, нико на то није реаговао. Не, поштовани председниче, ни Ви. Још је пошла да се обрачуна са окривљенима. Шта је, не дао бог, да нам се судило у Федерацији? Могу замислити шта би нам тамо радили. И каже госпођа, ми се како је рекла, понашао. Како Вас није срамота? Како Вас није срамота да кажете то? Ево сада ћу да Вам цитирам, извињавам се, цитирам, извињавам се свима, „пизда вам матерна“. Да ли је то заштићени сведок „Алфа“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте, мислим, немојте то да радите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Пазите, значи ја не могу да трпим да ми неко псује, да ме понижава, а дозволићу да она, да ме псује, да ме назива свакако. Немојте, поштовани председниче већа. Уз дужно поштовање, извињавам се, још се једном извињавам Вама, што се тиче, да се неком извинем, извинио бих се, али има нешто јаче од мене што не могу. Када се сетим, ако се сећа господин тужилац што сам му рекао, када сам ухапшен, ако икада буде био процес неки, у вези Кравице, у вези Склана, да ме позове да сведочим, али не као заштићени сведок него да изађем да посведочим. Сетите се, господине тужиоче. Тада сам, ја сам тада схватио шта је рат, 1993. године на Бадње вече, на Бадњи дан, опростите. И друго, што сам ја иста жртва тог рата. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Окривљени Алић Зоран у својој завршној речи изјављује да је сагласан са завршном речи свога браниоца, коју прихвата у потпуности, да није крив и да није извршио кривично дело које му је стављено на терет, да је оптужница нетачна и да је састављена на основу лажних изјава, разних учесника у поступку. Указује на низ нелогичности и недоследности у исказима заштићеног сведока „Алфе“ и „Бете“. Исказује своје примедбе на рад Тужилаштва за ратне злочине и председника већа, поготову у односу на препознавање од стране „Алфе“ и „Бете“ на главном претресу. Сматра да нема доказа да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, па предлаже да га суд због недостатка доказа ослободи од оптужбе, те да му се укине притвор.

Изјављује да ће у случају укидања притвора, да ће се налазити на адреси код Томић Драгана, адреси која се налази у изјави која је приложена јуче од стране његовог браниоца, у свему као што је то констатовано аудио техником.

Окривљени Зоран Ђурђевић

Добар дан или добро вече. Поштовани господине председавајући и поштовано веће, пре завршне речи, хтео бих да изнесем као неку врсту примедбе. Морам да кажем да је јуче и данас на најгрубљи начин прекршен ЗКП, јер се у судници налази и даље заменик тужиоца Милан Петровић, чије сам изузеће тражио. На примедбу мог браниоца, председник већа је одговорио да је то одлучено тако како јесте, а шта је, на који начин, не знам, с обзиром да нисам добио никакво писмено решење да је одбијен мој захтев за изузеће или се то можда разматра у Хашком трибуналу, Серж Брамерца. Тако да бих желео одговор на ово питање, зашто се господин Милан Петровић и даље налази овде, ако могу даље. Ако не могу, не могу, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уобичајено да Вам се обраћам у завршној речи, али одговорићу на питање. Очигледно нисте добили решење, оно је требало да буде. Оно је послато, је ли тако? Добићете, очигледно је негде застој, али у сваком случају, зашто се тужилац Милан Петровић налази, зато што је одбачен Ваш захтев за изузеће и као и сви ови захтеви за изузеће свих ових тужилаца које сте навели у свом захтеву за изузеће. Ето то је само мој одговор, укратко, али чуди ме да нисте добили, али добићете сигурно онда у току дана. Ето толико.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро, али то је онда већ касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде Ви сада крените са завршном речи, изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Значи мућка нека? Даље, завршна реч је у току, поред тога што нови докази стижу о ексхумацији жртава. Ја сам добио од 29. ја мислим, овај, значи добио сам неку службену белешку од Тужилаштва из Босне, па сматрам да би то требало ипак судски вештак да прокоментарише и да се нађе времена за то, јер овде су наведени неки људи који су ископаи из тих гробница, начин како су извађени, шта је извађено или не веровати овом документу, да се издвоји из доказа или да судски вештак, вештак судске медицине ово погледа и да нам објасни шта и о чему се ради. И исто на то примедба, ево сада ћу кренути овако на завршну реч.

Као што сам већ рекао неколико пута, ово је монтиран процес против мене који подсећа на време комунистичке УДБЕ и овај процес потиче из радионице МУП Србије, то јест од тројице мојих отмичара иначе припадника МУП Србије против којих сам поднео и кривичну пријаву. Али они овим монтираним процесом гледају да ми се освете. То и заменик тужиоца врло добро зна. О овим тврдњама постоје и бројни докази да са овим кривичним делом немам апсолутно никакве везе. Против отмичара сам поднео кривичну пријаву 05.05.2011. године, да би након 26 дана био покренут захтев за спровођење истраге, тачније 31.05. За све ово наведено случајност, у случајности не верујем, а и докази говоре за моју тврдњу. Против мене није поднета ни кривична пријава која треба да буде као неки основ неког кривичног поступка, бар ја тако мислим, можда и грешим. У захтеву за спровођење истраге КТРЗ број 11/12 од дана 31.05.2011. године спомињу се транскрипти изјава датих у предмету Ки-По₂-89/10. Претпостављам

да је то реч о Јовићевим изјавама, Драгана Јовића, сведока Тужилаштва којих нема у предмету који је подигнут против мене. Такође се спомиње извештај о прикупљеним сазнањима Управе криминалистичке полиције број 230-3724/10-7 од дана 06.06.2011. године. Истих изјава и сазнања нема у предмету Ки-По₂-13/2011. Ја сам то пар пута указивао на то, тужилац каже да има, ја сам гледао неколико пута списе предмета, то нема. Што исто значи, очигледно говори да је овај цео поступак против мене монтиран. Да апсурд буде већи, захтев за истрагу је подигнут 31. маја, а исти се позива на извештај полиције од 06. јуна. Како се Ви, господине тужиоце, знали да ће 06. маја бити овај сазнања нека полиције, како сте унапред знали да ће они имати било каква сазнања у вези мене или било кога? То ми мало није логично, али вероватно Ви имате неко објашњење. Неколико пута сам упозоравао од ових наведених изјава транскриптата – извештаја о сазнањима полиције, да нема у предмету Ки-По₂ -13/2011, а заменик тужиоца тврди да имају. Стога захтевам или тражим, ако могу да захтевам од суда да се прегледа предмет Ки-По₂ -13/2011 и утврди ко овде лаже. Ја мислим да то не би одузело много времена, можда би могла у међувремену нека пауза да се направи и да се погледа, ако може, да се види да ли ја лажем или господин тужилац, а то не би одузело много времена. Током овог поступка заменик тужиоца са избором својих сведока доказао је не моју кривицу, него моју невиност. С обзиром да сам од самог почетка тврдио да са овим кривичним делом немам апсолутно никакве везе, што и Ви то врло добро знате. А у прилог мојим тврдњама иду изјаве сведока Тужилаштва. Заменик тужиоца је одавно требало да повуче оптужницу против мене, јер сви докази и чињенице указују не на моју кривицу, него на моју невиност. Али то заменик тужиоца не види или неће да види. Заменик тужиоца ме подсећа на дављеника који се хвата за сламку, својим сведоцима „Алфом“, својим сведоком Драганом Јовићем, а о тим сведоцима ћу Вам мало касније рећи.

Сада ћу прочитати неке делове изјава сведока који говоре да Зоран Ђурђевић нема никакве везе са овим догађајем. Значи, дана 22.12.2011. године подигнута је оптужница против мене, само осам дана пре истека рока за подношење исте, што би се рекло „у минут до дванаест“. Против исте сам поднео приговор и она је подигнута оптужница само зато што сам Зоран из Шапца и ниједан конкретан доказ нема да сам ја учествовао у наведеном догађају. После оптужнице кренули су главни претреси на којима су позивани многи сведоци, а оштећени сведоци који имају заштиту сведока. Осврнућу се само на изјаве заштићених сведока под псеудонимом „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, које су контрадикторне. Кренућу од изјаве сведока „Алфа“ сачињена 10.03.2010. године код истражног судије, страна 14, ред 8, 9, 10, 11, 12 и 13, истражни судија је пита: „Јеси некога ту видела још некога од оних за које си касније сазнала како се зову?“, сведок „Алфа“ одговара: „Да“. Истражни судија пита: „Кога?“, сведок „Алфа“ одговара: „Из Шапца, био је, имам записано ту, много имам записано, ако дозволите да узмем“. У овом делу значи сведокиња је имала неки нотес при себи, ко јој је то писао, да ли заменик тужиоца или Наташа Кандић или не знам које већ треће неко лице, али очигледно је да јој је неко помагао при давању

изјаве „Алфи“, када је давала код истражног судије. Иста страна 14, ред 26, 27, каже: „Груја се зове, он је пустио порниће, тај Грујић порно филмове, па нас тако силују, те порниће пустио, био је, не могу све да се сетим“. На овој страни именовала је Грују да би на 19 страни рекла, ред 18, 19 и 20, део изјаве сведока „Алфе“: „Међутим, они се врате, све су били кржави, одећа им је била кржава, донели су право код мене одећу да им ја чистим, тј. шта је овај пустио, порниће први он је то радио, Зоран један, Зоран из Шапца. Он је имао исто браду“. Поставља се питање ко је овде пустио порниће, да ли Зоран из Шапца или Груја, пошто има две различите изјаве, два различита мишљења, ето, прво Груја пуштао порниће, па потом Зоран из Шапца, па ко зна ко већ следећи, нисам обраћао пажњу.

Страна 27, ред 12 и 13, сведок „Алфа“: „У ту кућу долазио је овај што је тражио порниће, како се зове, сада што сам му поменула име“. Очигледно да сведока слабо служи памћење, да јој треба нотес, блок да би се мало подсетила, јер не може да запамти шта је рекла пре пар минута. А камоли шта је било пре двадесет година. Сведок „Алфа“, страна 26, ред 3 и 4, „па сви су они били кржави, да ти кажем, али видела ја мојим очима нисам, само могу да претпоставим да је то, јер ја нисам била“. То је њена изјава. Шта није била, није ми јасно. Чак и она изгледа сумња да је било неког клања, да је било шта, не знам ни ја, убијања, али она каже да својим очима видела није. Само нешто претпоставља, а шта претпоставља не знам. На страни 26, ред 31, 32, 33, сведок „Алфа“ каже: „Па да би он могао да тражи моју фамилију, јер ја нисам мислила да су они мртви, него ја сам мислила исто тако и они су исто тако као што смо и ми“. Ово мишљење сведока „Алфе“ значи да вероватно њена фамилија, њене комшије, да нико до њих није био убијен, да би касније тврдила да су неки убијени и да, шта ти ја знам већ, шта она то замишља. Страна 32, ред 6 и 7, сведок „Алфа“ каже: „Он је само долазио када је био на, тада смо били на Дрињачи, ја сам само њега једном видела“. Овде каже да је мужа Радослава упознала на Дрињачи, а касније у својим изјавама негира да је Јеремић Радослава упознала у Босни, што значи да очигледно лаже. Има још једна слична изјава. када сте је и Ви, господине председниче питали, па је и Вас лагала исто, као и истражног судију, као и све овде што лаже. Страна 43, редови 18, 19, 20, 21, 22, 23, сведок „Алфа“ каже. „Да, овај Зоран из Шапца, да овај из Шапца Зоран, он се иживљавао како је хтео, он је звао моју братанице и мене и иживљавао се, њих голе пушта и мене голе, на сто да се они шетају, а ја да гледам, јер ја сам увек рекла ако треба, силујте мене, немојте њу. Онда они мени у инат направе и бију и онда доведу и њих и ја да гледам у њих, они да гледају у мене“. Ово је у супротности изјаве „Бете“ и „Гаме“ које су рекле, уствари нису спомињали никаквог Зорана из Шапца, нису су споменуле друга два лица. То вероватно зна и господин тужилац ако је читао ове изјаве сведока „Алфа“. Па када тако тај Зоран све ради из Шапца? Ова „Алфина“ изјава супротна је, у супротности је изјавама сведока „Гама“. Сведок „Гама“ која каже у својој изјави да се дана 10.03.2010. године, истражни судија је пита: „Да ли знаш нешто о том „Јазу“?“, вероватно „Јаза“, „Јоза“, како се зове, не знам, сведок „Гама“: „Само

знам да је из Руме, да је имао велику браду и да је био висок“. На страни 34 ред 18, 19, 20, 21, 22, 23, сведок „Гама“ каже: „Тај „Јозо, „Јазо“, истражни судија: „Шта знаш о њему?“, сведок „Гама“ одговара: „Он и још један, тако су га звали „Доктор“, тај „Доктор“, је био у цивилу, значи није имао униформу, а тај „Јаза“ или „Јозо“, како већ другачије да га зову, он је дошао у Малеших, у „чичиној кући“ је био, мене и моје родитеље, терао је да се скидамо, да простите голи и на сто да му играмо“. То је изјавила значи „Гама“ која је вероватно била терана да ради то што овде пише. А „Алфа“ то пребацује на неког Зорана из Шапца, а с обзиром да сам из Шапца. Провео сам једно кратко време у тој јединици, са овим догађајем немам никакве везе. Шта се дешавало у међувремену, тада сам ја отишао, не знам и не желим да знам. Делови ове изјаве сведока „Гаме“ дате на главном претресу дана 26.04.2012. године, страна 53, ред 4, 5, адвокат Светлана Бобић поставља питање: „Одмах исту ноћ, ово са плесањем по столовима, да ли је то било само једанпут или више пута?“, сведок „Гама“ одговара: „Једанпут“. Ред 18, сведок „Гама“: „Био је тај што су га звали „Доктор“ и тај „Јаза“, „Јозо“. Е сада, председник већа, ред 21, председник већа: „Значи тетка није била ту?“, сведок „Гама“ одговара: „Не, није“. Значи тетка уопште није ни видела то јест „Алфа“, да ли су оне играле на столовима, ко их је терао да играју на столовима, много нешто измишља у својој глави, у својој лажљивој, када тако морам да кажем, с обзиром да је радила неке послове у које су укључене лажи и обмане и веома је вешта у томе. Ова изјава је у супротности са изјавом „Алфе“ која каже да је Зоран из Шапца терао да голе играју по столу. То је очигледно што се види, а то је заменик тужиоца ипак ставио у оптужници, да је Зоран терао оштећене „Бету“ и „Гама“ да играју на столу. Поред доказа како „Бете“ тако и „Гаме“; које наводе друга лица да су их терале. Значи, вероватно тужилац баш није толико ни упућен у изјаве, него је у оптужници једноставно онако склепао што кажу. Изјава сведока „Алфа“ од 24.04.2012. године, ту имам једну примедбу, суд доноси решење на страни 5, ред 25, 26, да се у доказном поступку испита заштићени сведок „Алфа“ са личним подацима познатим суду. Који су то подаци не знам, с обзиром да сведок „Алфа“ уопште нема никакав документ Републике Србије, ни Републике Босне и Херцеговине. Значи такво лице ни у ком случају није могло да уђе у ову зграду суда без иједног важећег документа. И оно што има пасош и избегличку легитимацију, није на њено име, него на неко сасвим друго. Пошто не смем да причам о именима, значи, нећу вам ни рећи које име, који су подаци познати суду. „Алфа“ има три презимена, два имена, два имена оца, две године рођења, али ово ћемо касније. Овде је прекршен члан 96 став 3 ЗКП, јер исти сведок нема ни један легалан документ. Интересантно је да на питање заменика тужиоца да ли зна име, то је изјава исто од тада, да ли зна имена својих рођака. На страни 9 ред 16 и 17, заменик тужиоца пита: „Да ли се сећате, како су се звали?“, „Алфа“ одговара: „Па не могу свију да се сетим, фамилије своје у том месту Скопљу, својих рођака, својих комшија“. Како се сећа неког Зорана из Шапца који није био ту, не знам. Страна 11, ред 36, 37, 38, 39, 40, сведок „Алфа“: „Био је „Грујо“, те три жене, Славица, Драгана и „Јаца“, „Трчко“, Зоран из Руме, Зоран из Шапца. Ја мислим да је из Шапца, три Зорана

ту била или четири“. Неки Зорани су јој се помешали у глави, толико их је било, да ли је било, не знам, али она каже углавном било је више Зорана, „за „Грују“ ја мислим да сам исто то рекла он је пустио порњиће“, значи меша Зорана и неког из Шапца и „Грују“, да су пуштали порњиће. Не би ме зачудило да је рекла да је Драган Јовић овај сведок тужилаштва. „А тако нас силовао, како на порњићима гледа, тако и ми морамо да радимо“. Овде се помиње Зоран из Шапца за кога каже да мисли да је из Шапца. Значи, она мисли да је из Шапца, да ли је из Шапца, сада, могла је рећи да је и из Београда, исто, јер то је њој свеједно изгледа. Страна 12, ред 36, 36, 38, 39, заменик тужиоца, после питања, „добро, да ли Ви знате, помињете тог Зорана из Шапца, да ли знате како се зове?“, сведок „Алфа“ одговара: „Не знам како се зове, сви су га звали „Шабац“. Поред тога што је тужилац рекао сведокињи „Алфа“ име Зоран из Шапца, она је рекла да не зна како се зове, али зна да је из Шапца. Ја сам гледао оних неколико слика које су у предмету. Видео сам неких момака тамо из Шапца, имена им нећу наводити, јер то уопште и није битно, нису ни обухваћени оптужницом, јер овде очигледно да „Алфа“ не зна о ком Зорану прича. И да Зорана из Шапца спомиње рутински из само њених знаних разлога. Да ли је са неким, можда је и Шапчанин, можда је и упознала током просјачења, упознала неког Зорана из Шапца, па јој се можда свидео, немам појма. Али у сваком случају, мене није упознала у Малешину, ни у Клиси, ни у Дрињачи, ни у Петковцима, ни како се зове оно треће, не знам ни ја. Страна 15, ред 22, 23, 24, 25, 26, заменик тужиоца пита: „И ножеве и то, да ли се сећаш чији су то ножеви били које си прала крваве?“, сведок „Алфа“ одговара: „Сећам се, како да не, ја зато кажем за тог Зорана, њега су, не Шабац, они су, он је из Шапца, али не знам тај Зоран како се даље, одакле је, шта је и како се презива“. Чак и овде сведок „Алфа“ не зна ни да ли је Зорану прала неке ножеве, ни да ли је „Груји“, ни да ли је било коме од припадника те Симине јединице. Да ли ове изјаве њене могу да се узму као поуздане или не, ја сматрам да не. А страна 21, ред 33, 34, за Ђурђевића је рекла да јој је познат, али да не зна о коме се ради. Ово је констатовано на препознавању када сам изведен као пред стрељачки вод, то јест у судници 2 када смо били, онако у врсти за препознавање, нисам гледао ни на филмовима, с обзиром да знам да постоји и овде у суду одређена просторија за препознавање, где иде један окривљени и још четворица који нису окривљени. То је да ли је намерна или ненамерна грешка од Вас господине председниче већа. Када сам имао примедбу на то, Ви сте рекли, ако није класично препознавање, а какво је, не знам. У овом препознавању је прекршен члан 100 ЗКП у вези члана 90.

Страна 41, ред 11-12, окривљени Ђурђевић Зоран пита „а реците ми у Црвеном крсту у Крушевцу представили сте се под лажним именом“, сведок „Алфа“ одговара са „да“. Значи из овога може се закључити да сведок „Алфа“ не само да лаже овде на суду, него она уопште лаже институције Србије као што су Црвени крст, као што је општина Крушевац, где се венчала исто под лажним именом. У изводу из матичне књиге рођени њене деце исто стоји лажно њено име. Само стоји извод из матичне књиге рођених Републике Српске где има своје право име и презиме и податке, све ово остало од сведокиње је лаж. Иста та

сведокиња 20 година већ живи овде илегално, поузданост овог сведока, веродостојност, како већ кредибилитет да кажем, не да је доведена у питање него заменик тужиоца је требао већ одавно да одостане тако да, али он то није као што сам рекао и даље се хвата као удављеник за сламку. Страна 45, ред 14, сведок „Алфа“ када је разговарала са Алићем рекла је „хоћете да дођете опет да ме убијете, пизда вам матерна“. Овде председниче већа уопште нисте реаговали, свакако сте требали да опоменете сведока „Алфу“ као што опомињете мене, као што опомињете адвокате, не да јој изрекнете новчану казну од 150.000 јер вероватно нема да плати, али ипак је требало да јој скренете пажњу на понашање. А добро, Ви сад климате главом. Можда је ово што ја говорим не тиче Вас се, али моје је право ипак да ово кажем. А сада изјава са главног претреса 24.09.2012. године, сведок „Алфа“ опет се враћам стално на „Алфу“, „Алфа“, „Алфа“, страна 9, ред 41, 42, 43 председник већа пита „Значи три Зорана“, заштићени сведок „Алфа“ одговара „мислим да је био још један био Зоран, он се звао Савкић“, ово је пети Зоран који је „Алфа“ набрајала, Зоран из Руме, Зоран Алић, Зоран Стојановић, „Зоран Шабац“, Зоран Савкић. Значи да се одржао још неки главни претрес било би можда и шест, седам, можда и десет, можда би и сви припадници једнице „Симе четника“ били Зорани, можда не би било Дамира, можда не би било „Гавре“ и других. Страна 31, ред 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 председник већа „Зоран Шабац“ то сте Ви рекли, сведок „Алфа“ – „да“, председник већа „Ви сте рекли надимак Шабац“, сведок „Алфа“ одговара са „да“, председник већа пита „шта је он радио у Скочићу“, сведок „Алфа“ одговара „све и свашта не знам одакле да почнем“, председник већа пита „где га видите, шта ради, како је обучен“, сведок „Алфа“: „био је све редом и то је то, вршимо цело оно, не можеш да видиш све верујте“. Како је она видела сва ова догађања у Скочићу у том дворишту пошто познајем предмет одлично, тако да сам створио неку слику онако у глави, с обзиром да је сведок „Алфа“ била и завезана за ограду, бар тако она каже, да је била силована, да су јој зуби вађени, такву концентрацију и снаге да има да може поред ових радњи које су јој рађене, ако су рађене, да гледа и околину шта се дешава ја у то не могу да верујем или је она неки феномен, али ја у то не могу никако да верујем. Немогуће да се у таквим условима прати друга дешавања око себе, то је моје мишљење, а сада видећемо даље. Страна 32, ред 24 и 25, сведок „Алфа“: „све што би ти рекла тачно не бих ти рекла, не знам јер нисам била своја“. Сада није била своја, а мало пре је видела, после тога није била своја. Шта је она видела, да ли је видела то само она зна. Страна 36, ред 26, 27, 28, 29 председник већа пита „када сте споменули Зорана из Шапца рекли сте да је живео у некој викендици“. Интересантно је ово око викендице. Сведок „Алфа“ одговара „да, па ту је једна викендица била српске куће ту су биле“, овде се види пошто сам ја већ и раније пре него што је „Алфа“ давала ову изјаву и сам рекао да сам живео у викендици сам, спомињали су се три куће, „чичина кућа“, „бела кућа“, „жута кућа“, нико никад није споменуо ту малу викендицу која је била боје цигле, значи није била измалтерисана, била је црвене боје, али овде је очигледно да је неко дао

информације сведоку „Алфи“ пре него што је дошла на главни претрес да каже да је Зоран из Шапца у викендици живео сам, да ли је то тужилац не знам.

А смешно вам је, је ли? Добро, ја мислим да није смешно, али ви се смејте.

Страна 44 ред 26, 27, 28 председник већа пита „да ли су ту неке групне фотографије оних припадника једнице или су то појединачне фотографије, то се односи на онај део када су јој полицајци носили фотографије, а ван истраге, ван сваког неког званичног изласка на терен или како већ то објаснити, како полицајци раде. Сведок „Алфа“ одговара појединачно, ја са сигурношћу могу да тврдим пошто је ово монтиран процес да су ти припадници полиције, то јест Читаковић и Радаковић однели моје фотографије и показали „Алфи“ и рекли јој ово је Зоран из Шапца који је већ у затвору и покренут је кривични поступак против њега и да запамти те слике, што је касније и утврђено да је то баш било тако. Иста страна ред 36, 37 адвокат Гордана Живановић: „шта сте препознали и кога кажите ми“ сведок „Алфа“ одговара: „кога, па писало је испод фотографије“ значи испод те фотографије писало је веровано Зоран Ђурђевић или Зоран из Шапца, не да верујем него 100% сам убеђен да је то баш тако било. Страна 51, ред 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 Зоран Ђурђевић, то када сам је ја испитивао, када сам јој рекао ја сам Зоран из Шапца, сведок „Алфа“ је одговарала млако онако одговорила „па нека си ти Зоран из Шапца, али лично Зоран био је из Шапца тамо, он је имао браду“. Значи, ако је Зоран имао браду, да ли велику, пошто је сведокиња „Алфа“ рекла да је имао браду, велику браду, она опет на сликама овим мојим из личне карте коју је доставио МУП Шапца, ни на једној слици немам браду, али добро. Председник већа је пита „је ли ово Зоран из Шапца „Алфа“ погледајте, подигните главу Ђурђевићу“. Ја дижем главу, она гледа, Зоран Ђурђевић исто одговара „ево погледајте“, сведок „Алфа“ каже „он је имао браду“, председник већа пита „да ли можете сада после 20 година, сведок „Алфа“ одговара „не могу да га познам“, значи није ни она сигурна. Страна 52, ред 2, 3, 4 председник већа пита „је ли то он, он каже да је он Зоран из Шапца“, сведок „Алфа“ одговара „мислим да сумњиво ми, не знам, јер тај човек је имао браду и био је овако млађи човек“. Сведок „Алфа“ стално прича да је Зоран из Шапца имао велику браду, ја лично на ратишту никад нисам, не никад, пуштао сам браду можда неких десетак, да кажемо две недеље, и због услова лоше хигијене и свега, у принципу не носим браду, што ме чини и много старијим, сад сам рецимо пустио мало бркове, то је чисто онако безвезе да кажем. Страна 55, ред 16, 17 и 18 председник већа „добро ја ћу Вас подучити“ то се односи на мене, тада сам имао примедбу, „ја ћу вас подучити против овог решења жалба није дозвољена, имаћете право на жалбу на пресуду да напишете то и онда ће Виши суд да каже да ли смо били у праву или смо погрешили“, ето то је то када сам тражио изузеће целокупног већа, с обзиром да је исто судило у једном претходном поступку, каква је била пресуда и ви знате, да ли сам задовољан или нисам знам ја.

Ви сте председниче већа овде на неки начин повредили моју да кажемо претпоставку невиности, самим тим што сте рекли да уложим жалбу на пресуду, ја сам то разумео и протумачио да је већ пресуда већ донешена и чека да се

експедује. Можда стоји негде у фиоци или ту на столу у Вашој канцеларији, не знам, али то је то мислим што се тиче тога.

Страна 65 ред 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 опет сведок „Алфа“ – „он је осумњичени, али не могу да се сетим имена, председник већа пита „како то шта значи осумњичени“, сведок „Алфа“: „зато што је бела слика ја не смем да кажем да је то тај, не видим добро“, председник већа пита „а на кога мислите да је осумњичени“, сведок „Алфа“: „Зоран је имао браду, а сада овај није, а осумњичени је на Зорана“, зна се ко користи термин осумњичени, користе полицајци, користе правна лица, адвокати, судије, тужиоци, како једна жена или госпођа да кажем која нема дана разреда основне школе, никакве школе, која је одрасла на улици да користи овакав термин осумњичени, који чак и ја после две године овде у притвору не користим исто тај термин као што користи она. То је оно што сам рекао мало пре када сте показивали моје фотографије, она је то, они су јој то рекли, то је осумњичени, запамти га добро, али међутим сведокиња ипак не може да запамти и да изврши задатке које су јој поставили Читаковић и Радаковић. Страна 61 овде „Алфа“ гледа слику означену словом „Г“ ред 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 сведок „Алфа“ када је видела слику „Г“ рекла је „то је тај Зоран из Шапца“, значи чим је погледала слику и видела категорички је тврдила да је то Зоран из Шапца, председник већа је пита „је ли то Зоран из Шапца“ сведок „Алфа“ одговара „да, они су га звали све Шабац“, председник већа је поново пита „значи то је мислите да је то Зоран из Шапца“, сведок „Алфа“ одговара „да, да“, председник већа пита је „по чему је препознајете“, сведок „Алфа“ – „препознајем га по браду и по очи, он је такав“, чим је „Алфа“ видела слику „Г“ на којој је сведок тужилаштва Драган Јовић, који се по мом одласку уселио баш у ту викендицу у којој сам ја био смештен, јесте имали такву информацију, имали сте је ли? Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузећу Вам реч, Ђурђевићу не можете да се обраћате тако на тај начин тужиоцу. Ви дајете завршну реч, немате Ви конверзацију са тужиоцем сада.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нема право да се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немате Ви право, Ви се обраћате судском већу, дајете завршну реч. Одузећу Вам реч. Ево сада Вас опомињем, следећи пут ћу да Вам одузmem реч. Изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро, хвала, ако ћете одузети онда одузмите одмах сада ако немам право да читам, онда не знам онда чему све ово.

С обзиром да „Бета“ и „Гама“ не помињу никаквог Зорана из Шапца њиховим изјавама нисам се бавио. Што се тиче „Алфе“ њено сведочење је у знатној мери доведено у питање како из изјава које је давала, тако и других околности. Изјаве „Алфе“ су неуверљиве и непоткрепљене са осталим изведеним доказима и изјавама „Бете“ и „Гаме“ будући да је иста на препознавању препознала слику заведену под словом „Г“. Препознавање од стране „Алфе“ не може се узети као поуздан доказ са препознавањем, а даље кредибилитет „Алфе“ је доведен у питање јер је иста учинила кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358 став 1 које је

кажњиво у Кривичном закону Републике Србије, чија је запрећена казна затвора од 3 месеца до 5 година, бар сам тако прочитао, можда нисам добро ни прочитао. Сада ћу објаснити како је то урадила. Сведок „Алфа“ је лажно се представила у Црвеном крсту Крушевац, од истих је добила избегличку легитимацију издату 17.02.1993. године, број легитимације, добро 'ајде нећемо о броју, у којој је дала чак и годину рођења лажну и име оца лажно. Зашто је ово сведокиња „Алфа“ радила, моја претпоставка је да је то урадила због Јеремић Радослава који је иначе био на ратишту припадник Симине јединице јер вероватно срамота би га била да сељаци тамо у Шиљеговцу чују ето оженио Муслиманку, оженио Циганку или шта ти ја знам, јер сељаци су много чудно, воле много да се шале на туђи рачун, али добро, како веровати жени која се лажно представља и која обманама лаже институције Србије, у мојим тврдњама постоје многи докази у предмету К-По₂-42/2010, између осталог, и службена белешка Управе криминалистичке полиције, сад ћемо и њу да нађемо, јер то је баш много добра белешка. Ову изјаву иначе службену белешку су сачинили Срђан Читаковић и Далибор Радаковић. Значи, то је неки званични документ који не би требало да буде у предмету овоме, јер много открива о сведоку „Алфи“ како је име њено, презиме и тако то, очигледно је да сведок „Алфа“ има лошу заштиту од оних који су јој обећали, па Садика каже овако, Садика наводи да нема ништа од докумената Републике Србије осим пасоша на име, нећу да читам, који је без икакве документације, а највероватније уз помоћ мита добила у СУП Крушевац, наводно је њен брат из Немачке пасош платио 8.000 марака, обзиром да је пасош данас сигурно истекао и да, није битно, нема других докумената, полицијски инспектори нису инсистирали на одузимању овог пасоша иако је он сасвим сигурно нелегалан јер нема држављанство Републике Србије. Њен лажни идентитет под именом тим и тим, производ је чињенице да се у страху за свој живот приликом доласка из Босне у Србију пријавила под српским именом и презименом. Сафета не знам да ли је српско име, али не верујем да јесте, па онда у више наврата је истакла да има потребу да регулише свој статус у Републици Србији, то би јој омогућило да има социјално осигурање као и читав низ других потреба осим што су сви њени укућани држављани Србије, држављани Републике Србије, а је и мајка четворо деце узраста од 2 до 10 година, што свакако треба имати у виду због разумевања ове њене потребе. Мишљења сам да би излагањем у сусрет њеној потреби да легализује свој статус у Републици Србији увелико била подстакнута њена жеља да сарађује на овом случају са тужилаштвом. С обзиром да се ради о искусним полицајцима Читаковићу и Радаковићу, заштићена сведокиња „Алфа“ је била лак плен, с обзиром да су јој они ко зна шта већ обећали у овоме, а већ овако приватно и незванично обећали су јој куле и градове да ће добити и држављанство, да ће добити здравствену књижицу, да ће добити вероватно и лажно име неко, да то неће бити право јер ја не знам зашто она не може да добије 20 година држављанство, моја је супруга рођена у Републици Хрватској, довео сам је овде у Шабац, венчали смо се што каже легално, држављанство је добила за нека 2 месеца, није јој требало 20 година, није јој требало да буде никакав заштићени сведок, нити било чија

помоћ, имала је легалне папире од Републике Хрватске, овде се пријавила легално, а ова жена живи овде илегално и нико је за то не гони што је много чудно.

Па даље да видимо, ову белешку су сачинили инспектори, исти инспектори прећуткују кривично дело како оног што је продао пасош, а исто и осведока „Алфе“ која је исто учинила кривично дело, то је кривично дело које је кажњиво по закону, али чудна ствар да то нико ништа не предузима, ни полицајци који су открили да је починила кривично дело, ни заменик тужиоца који би требао по службеној дужности да предузме неку радњу против сведока „Алфе“ с обзиром да је учинила више кривичних дела, а чак можда и ово веће с обзиром да се бавите законом, заштитом закона и законитости, али нико ништа не предузима, то је мислим много чудно. А исти инспектори 2010. године носе моје слике „Алфи“ на увид. Добро, то смо рекли већ, разјаснили смо мало, „Алфа“ је била лак плен, да, сада нећемо то.

Даље, лажи сведока „Алфе“ указују на неколико баш оно лажи за које се види што каже „из авиона“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прекинућу Вас, одредићемо паузу.

Одређујем паузу у трајању од 15 минута да се мало одморимо, па ћете наставити после паузе.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја се извињавам да Вас питам, је ли може онај предмет Ки-По₂-13/2011 да се сада, да узмем ту да Ви погледате да ли има кривична пријава, да ли је тај поступак покренут на легалан начин или на нелегалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевићу, пауза је, Ђурђевићу, значи видимо се за 15 минута.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Наставља се после паузе у 17:17 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су значи заменик тужиоца Милан Петровић, оштећени и његов пуномоћник, сви су браниоци ту присутни и сви окривљени, је ли тако? Добро. Ђурђевићу, можемо да наставимо, изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да видимо где смо стали. Сада ћу да се осврнем мало овако на неке лажи које сам уочио током читања овог предмета, изјава сведока „Алфе“. Сведок „Алфа“ ради се о сведоку који много лаже и те њене лажи свакако воде јер су очигледне, како веровати сведоку чија је веродостојност доведена у питање, „Алфа“ упорно тврди да њен супруг није био у једници код Симе, а иако постоје фотографије на којој се њен муж налази, то смо видели сви и то можемо сви да закључимо да је њен супруг био припадник једнице „Симини четници“. „Алфа“ је могла да искористи своје законско право и да не одговара на питања везана за Јеремић Радосава, али она то право не користи него лаже,

ваљда јој је то лагање прешло у навику, јер се иста бавила и просјачењем, а просјачење зна се како се ради путем обмана, путем лажи и других ствари. Сведок „Алфа“ спомиње и неки сат да је Зоран из Шапца узео „Сеико“. Да ли случајно или намерно такав сат заправо имам и на депозиту. То можете и ви да проверите на депозиту Окружног затвора да ми је одузет привремено сат „Сеико“. Да ли то њој неко одаје информације или не одаје не знам, али очигледно да неко обавештава сведока „Алфу“, јер и полицајци моји отмичари су знали да имам сат „Сеико“. У предмету се спомињу куће „чичина“, „бела кућа“, „жута кућа“. Нико није спомињао викендицу у којој сам ја био, само ја када сам давао изјаву и касније „Алфа“ пошто је чула да сам ја дао ту изјаву и где сам живео у Малешиху. И о овом детаљу је неко обавестио „Алфу“, па је се она напрасно сетила те викендице, „Алфа“ лаже и председника већа када је питао „не знате ко је „Мркоња“, „Алфа“ одговара „да“, овде чак лаже и Вас као председника већа. Значи, жена брата мој лаже, ја јој скидам капу, лаже и кад се Богу моли или Алаху не знам ни ја. Сви овде знамо да је „Мркоња“ или Радосав био припадник вода „Симини четници“ само „Алфа“ изгледа не зна. Није лако ни „Алфи“ да прича истину, с обзиром да се од малих ногу бавила просјачењем, јер та врста заната подразумева лаж и обману како би се дошло до метаријалне користи. Ту врсту заната примењује и овде на суду како би дошла до држављанства које су јој обећали поменути полицајци, вероватно и неко из тужилаштва, а можда и Наташа Кандић.

Сада бих мало прешао на сведока Јовића. Што се тиче изјава Драгана Јовића, исти каже да не зна да ли сам био у Скочићу и поред тога што нисам био у Малешиху када се све то догађало, ако је се догађало. Ово веће врло добро зна ко је Драган Јовић, познајете га одлично, али ипак мораћу да кажем овим осталим присутним о каквом се човеку ради и ко је тај човек, какав је сведок Драган Јовић који је хладнокрвно убио човека из чиста мира, без икакве претње од покојног Раме, који је силовао породиљу која се пре тога четири дана породила, сексуално се иживљавао на многе начине, који је наредио својим војницима међу којима сам био и ја, да иду са њим у пљачку, јер то му је изгледа био једини циљ да искористи рат да би пљачкао и да би дошао до неке материјалне користи. Исти Јовић је један обичан лажов и олош што је овом већу познато, видели сте га и знате ко је, знате шта је, с обзиром да је добио много мању казну нето што је заслужио у односу на мене, али добро нема везе. Па рецимо на страни 16, ред 34, 35, 36 Светлана Бобић га пита „да ли сте чули од некога да је конкретно Ђурђевић Зоран учествовао у догађају у Скочићима“, Јовић Драган јој је одговорио „то не“, зашто га је тужилаштво узело за сведока не знам ни ја с обзиром да се ради исто о непоузданом сведоку који исто лаже као и „Алфа“, очигледно да у овом поступку само сведоци који лажу могу да сведоче и да се њихове неке изјаве узимају као праве.

Стварно сада ћу се осврнути на завршну реч тужиоца, страна 40/41 ред 40, 41, 42, 43 цитирам заменика тужиоца „господо оштећени ако неко учињено дело према вама од стране оптужених не изађе на видјело у овом поступку, јер немаде довољних доказа који би га потврдили и суд уверили и шта за то одговор би

могао гласити – е да ли ће њихово недело бити укинато, савест оптужених мирнија, не“. Моја савест по питању овога догађаја који ми се ставља на терет је потпуно чиста. Не носим никакву кривицу, нисам ништа урадио, нисам рушио цамију и нисам био у Скочићу, нисам био у Малешићу, нисам био у тој Клиси, нисам био у тим Шетићима или Шестићима како се зову. Чак и сведоци тужилаштва, нико од њих није то потврдио да сам се ја налазио тог критичног догађаја који се десио, ако се десио, тако да. Па онда на страни 41/41 ред 1 и 2 – „положиће они све своје рачуне за сва своја недела у животу који им предстоји на издржавању казне“. Ја не знам шта је заменик тужиоца хтео са тим да каже, да ли су моја недела која сам починио у животу као дете рецимо крао вишње, трешње по комшилуку, да ли нека кафанска туча, с обзиром да сам се доста кретао по кафанама, да ли прељуба или тако нешто слично, то ми није јасно да ли ћу бити суђен за ова недела која сам радио у животу или за ово што ми ставља на терет. На завршну реч заменика тужиоца, у завршној речи заменика тужиоца себе не препознајем нигде, јер нисам био уопште на територији Републике Српске када се тај догађај десио и сам тужилац сумња у доказе изнесене против мене, заменик тужиоца заборавља да је његов посао не да побеђује ни да губи, него да изнесе чвсте доказе и чињенице, али у овом случају ја не видим ниједан несумњив доказ против мене, у прилог томе иду и изјаве сведока, а и изјаве оптужених, да ме нико не познаје ни по лику ни по имену и презимену, у овом случају помиње се неки „Зоран из Шапца“ да ли је био још неки „Зоран из Шапца“ не знам и не занима ме, јер знам само да ја нисам учествовао у овом догађају који ми се ставља на терет. У прилог мојим тврдњама иду и све досадашње изјаве сведока и оптужених, ја сам провео у тој јединици неких двадесетак дана и то сам рекао и то уопште нисам крио, јер нема шта ни да кријем, где сам био био сам, да сам нешто радио нисам а да сам и радио сигурно бих рекао не би се крио, нисам кукавица, значи да сам нешто урадио реко би јесте урадио сам и стојим иза тога. Такође, тужилац не наводи аргументоване доказе против мене, али зато наводи. Ја ћу положити рачуне да сам своја недела у животу која сам навео да сам починио као млад и у младости и као дете. Очигледно овде је једина грешка што сам припадник српског народа, једног мирољубивог народа који је деценијама, вековима прогањан, мучен, убијан и шта све не од својих комшија како усташа и муслимана, шиптара, тако и НАТО фашиста. Поносим се што сам Србин и што сам припадник српског народа. Учинио сам једну грешку на ратишту, ви то добро знате, коју не могу да исправим, а врло радо бих је исправио. Ако је моја кривица само зато што сам Србин и да ме за то треба осудити, ја стварно не знам шта да кажем. Током овог монтираног процеса ја нисам имао права ни на правично суђење које је загарантовано Европском конвенцијом чланом 6 и Уставом Републике Србије чланом 32. Током вођења овог поступка председник већа је прекршио и многе чланове Законика о кривичном поступку и Кривичног законика, члан 8 став 2 ЗКП, председник већа ме није поучио о правима из овог члана и поред тога што је знао да могу да тражим изузеће из члана 37 став 1 тачка 4, јер када сам тражио изузеће целокупног већа, веће је изашло у ходник и после краћег задржавања

вратило се и саопштено ми је одлука да је мој захтев за изузеће одбијен. То је моја једна замерка велика, а Ваш рад господине председавајући. Члан 9 ЗКП, на главном претресу одржаном 04.12.2012. године нисам био здравствено способан у шта сте се и Ви могли уверити. Имао сам притисак 180 са 105. Тада сте Ви приморали лекара Хитне помоћи да каже да сам здравствено способан и да могу да пратим суђење. То ми је лично лекар потврдио у паузи док ми је давао разне терапије, разне бенсендине. Рекао је да је судија рекао да претрес мора да се држи. Како сте Ви имали утицаја на одлуку лекара не знам и да ли је то исто тачно не знам. Није ми било добро, с обзиром да сам попио велику количину лекова међу којима и три бенсендина чија доза ме је успавала и омамила и нисам био спосабан да пратим то суђење. Ја сам Вас молио да ме избаците из суднице или удаљите или како већ, Ви то нисте хтели него сте изнудили од мене да направим инцидент како би ме удаљили из суднице, на шта сам Вам био стварно захвалан, на ту Вашу одлуку. Члан 19 исто ЗКП прекршили сте. Нисте ми дозволили да се, нисте прихватили мој предлог да се позову полицијски инспектори Читаковић и Радаковић који су требали да кажу чије су слике носили како би се отклонила сумња да ли је стварно сведок „Алфа“ препознала мене на сликама или није. А то су једино могли да потврде ова два наведена полицијска инспектора мене на сликама или није, а то су једино могли да потврде ова два наведена полицијска инспектора. Очигледно да Вама није стало до истине чим сте тако поступили. Прекршили сте и члан 16 став 2 ЗКП. Овде ми председник већа ускраћује право на доказивање и изношење чињеница које иду у моју користи из само Вама знаних разлога, а који су разлози не знам, вероватно да би пресуда била осуђујућа и вероватно по предлогу заменика тужиоца да буде казна од 20 година. Члан 360 став 1 Кривичног законика је прекршен од стране судија, тужиоца и полицајаца који су знали да је „Алфа“ учинила кривично дело, а сви ћуте о томе нико ништа не предузима, на крају ћу морати ја да предузнем дал као савестан грађанин или овако или онако, против исте те „Алфе“ ја ћу поднети кривичну пријави, с тим што ћу морати да објавим њене и податке и да ли то смем по закону или не смем, не знам, али у сваком случају ћу ризиковати па шта буде нека буде. Члан 332 став 2 Казненог законика, нико од службених лица који су учествовали у овом кривичном поступку свесно се нису супротставили да пријаве кривично дело које је сведок „Алфа“ учинила током боравка у Србији. То је дело из члана 358 став 1 и 2 Кривичног законика, то јест навођење на оверавање неистинитог садржаја, јер од сведока „Алфа“ све је неистина.

Током овог поступка, можда је то груба реч, али од стране Вас председниче већа осетио сам, како бих Вам рекао, неку мржњу према мени. Из којег разлога не знам и не могу да објасним. Лично ништа Вам нисам учинио нажао. Понашао сам се крајње коректно и у овом случају и у претходном случају који се водио против мене. Значи, увек сте ме спутавали у нечему, забрањивали ми да говорим. Да ли је то због тога што сам поднео захтев за Ваше изузеће? Који је разлог, не знам. Волео бих да га знам. Ако можете да ми одговорите био бих задовољан са Вашим одговором ма какав био. Нећу се изјашњавати ни о кривици ни о невиности, јер докази све говоре, мада је пресуда већ донета и чека

датум и експедовање, а пресуда је по мом мишљењу с обзиром да знам како веће функционише вероватно смртна казна за мене, с обзиром на моје године. Пошто је смртна казна укинута значи биће висока казна, само зато што сам Србин. То ће бити једини разлог евентуалне пресуде пресуђујуће. То би било то. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Придружујем се речима свога браниоца у завршној речи шта је рекла рекла је, да ли је добро или није видећемо, да ли ће имати ефекта, ето то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем Ђурђевићу можете да седнете.

Окривљени Ђурђевић Зоран у својој завршној речи изјављује да се придружује завршној речи свога браниоца, да се ради о једном монтираном процесу који је формиран у радионици МУП Србије од стране лица против којих је поднео кривичну пријаву. Нема доказа да је извршио кривично дело које му је стављено на терет и указује на низ нелогичности и противуречности у исказима како сведока, заштићеног сведока „Алфе“ тако и сведока Јовића који лажу. Такође, указује и на кршење ЗКП од стране председника већа, а сумња да су сведоци Читаковић и Радаковић показали „Алфи“ фотографије на којима се он налази где га је наводно препознала. Сматра да је једина његова грешка у свему овоме што је припадник српског народа, мирољубивог народа који ником није учинио зло. Није желео да се изјашњава о кривици и о некривици, зна како ово веће функционише и сматра да ће добити највећу казну, јер не може ово веће да му изрекне смртну казну јер је укинута, али та највећа казна је за њега у сваком случају смртна имајући у виду његове године. У свему као што је констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљена Ђекић Драгана нам је још остала. Изволите.

Окривљена Драгана Ђекић

Поштовано веће, поштовање свим присутнима у судници. Ја сам овде по не знам који пут. Нећу се враћати ни на једна део из оптужнице. Нећу рећи ни једну једину реч од тога шта ми тужилац ставља на терет, јер сам све већ рекла и не желим да се понављам и да трошим драгоцену време и вама и мени. Од 2004. па на овамо ја сам испричала милијарду прича, али ми је једна ствар драга што је коначно нешто од овога што ћу ја рећи овде ће остати записано. Ви какву ћете пресуду донети на вама је, а ту исту пресуду ће читати ваши и моји унуци. То ми је драго. Са свему што је мој бранилац рекао ја се слажем. Само бих напоменула још један једини разлог мог одласка у ратиште, а то је што сам желела да будем болничарка. Ја сам у томе успела и то ми је драго и за то се нећу никоме извињавати. Зашто не желим више да се понављам, имам искуства са државом, имам искуства са овим десет година голготе, слободно могу да кажем голготе. Да сам убила човека до сад би изашла с робије, да сам то урадила. Ја мислим да

ће овде бити стављена тачка, да ће бити стављена тачка на мој прогон од 2003. па на овамо. Зашто, због чега, како и ко, из којих разлога, нећу улазити у разлоге нити ме занимају. Занима ме само да буде стављена тачка. Надам се да ћете донети исправну одлуку. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо.

Окривљена Ђекић Драгана у својој завршној речи изјављује да је сагласна са завршном речи свога браниоца, да је од 2004. године давала разне изјаве, али је драго да ће тек сада остати нешто записано од оног што је она изјавила и да је једини разлог њеног одласка на ратиште тај што је желела да буде болничарка, а не жели да се осврће на ове догађаје односно оно што је описано у оптужници. Само жели да суд донесе праву одлуку, а све како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче тих завршних речи јуче смо рекли да ћемо да отворимо претрес и доказни поступак због оног накнадно пристиглог извештаја, као што знате.

На основу члана 414 ЗКП, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се доказни поступак ради извођења накнадно пристиглог доказа па се врши увид у писмени извештај достављен од стране Кантоналног тужилаштва Тузланског кантона, а сачињен од стране вештака специјалисте судске медицине доктора Веде Туце од 23.08.2012. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко у вези нешто са овим доказима, пошто је то сад у доказном поступку. Јесте ли добили тај извештај? Једноставно сматрам да треба да буде изведен. Мислим добили смо сви, имамо извештај да су сви добили, добро. То је то, ако нема ништа да се. Дobili сте колегенице, нормално да сте добили. То би било то. Само ћемо нешто да пропустимо, колега Бирман, изволите нисам Вас видео.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија, ја у вези овог изведеног доказа немам ништа да кажем, али с обзиром да смо поново у фази доказног поступка ја ћу поновити свој предлог да се у доказном поступку саслуша сведок Сенија Бећиревић на све оне околности везане за оптужење окривљеног Гаврић Томислава како је то наведено у оптужници јавног тужиоца. Тај предлог сам изнео оног тренутка у поступку кад сам имао сазнање да је сведок одустала од свог законског права, а имам информацију у међувремену да Вас је и писмено обавестила о томе. И образлажем то тиме што је она очевидац догађаја има непосредна и посредна

сазнања у вези свега онога што тужилац оптуженом Томиславу Гаврићу ставља на терет. Ето толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Имајући у виду да се претрес налази поново у фази доказног поступка, бранилац окривљеног Гаврић Томислава предлаже поново да се изведе доказ који је раније предлагао који је од стране судског већа одбијен, то јест да се саслуша као сведок Сенија Бећиревић на исте околности које је раније наводио, а имајући у виду да се ради о очевицу догађаја који има непосредна сазнања о оном што се дешавало у критичном периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то све.

Странке немају примедбе на изведени доказ што се тиче овог извештаја, је ли тако? То можемо да констатујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повући ћемо се само да одлучимо о овом предлогу колеге Бирмана. Тужиоче, хоћете да се изјасните о овом предлогу пошто је поновљен предлог. По ЗКП може да се понови предлог који је одбијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим извођењу овог доказа са разлога које сам навео и приликом прве одлуке овога већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да се заменик тужиоца за ратне злочине противи предлогу за извођење наведеног доказа са истих разлога које је и раније навео.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог за извођење доказа испитивање сведока Сеније Бећиревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрамо, значи исти су они разлози због којих смо одбили прошли пут, одбили смо и сада, нема никаквих других нових околности. У доказном поступку пропустили смо само да одлучимо о предлогу окривљеног Ћурђевића у вези оног што је причао око извештаја оних криминалистичке полиције од 06.06.2011. године и 18.02.2012. године, То је ранији предлог, то смо одбили, то ћемо сада. Заиста то се не налази у списима предмета. Ето оно што Вас је интересовало Ћурђевићу, тих извештаја нема и ми ћемо тај предлог да одбијемо

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог окривљеног Ђурђевић Зорана са главног претреса од 25.09.2012. године да се прочитају полицијски извештаји криминалистичке полиције од 06.06.2011. и 08.02.2012. године, с обзиром да исти се не налазе у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема нових доказних предлога,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Доказни поступак је завршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо поново на завршне речи странака, али можете да се изјасните само на оно што, можете чак и неке примедбе да изнесете, односно ако имате да реплицирате у односу на оно што су говорили браниоци, односно пре свега окривљени и у односу на овај нови доказ који је данас изведен. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са накнадно приспелим извештајем вештака медицинске струке специјалисте судске медицине Ведо Туца од 23.08.2012. године, који извештај се односи на додатно појашњење у вези са посмртним остацима за лица Агановић Есада, Агановић Бериза, Агановић Мирзе, Рибих Златије, Нухановић Зибе, Рибих Злате, Рибих Зијаде, Рибих Алмаса и Рибих Суаде, чији посмртни остаци су ексхумирани из секундарне масовне гробнице на локалитету Црни Врх у општини Зворник, а делови тела Агановић Зекире звана „Мурадија” пронађених у примарној масовној гробници на локалитету Шах Беговићи, општина Зворник, док је један део кости лобање за ово лице пронађено на локалитету Шетића општина Зворник, изјављујем да ја остајем у свему при измењеној оптужници КТРЗ број 7/08 од 04. и 25.12.2012. године, против овде оптужених Стојановић Зорана, Шевић Ђорђа, Алић Зорана, Ђурђевић Зорана, Гаврић Томислава, Ђекић Драгане и Богдановић Дамира због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног законика Савезне Републике Југославије у вези члана 22 истог Закона, са свих разлога изнетих у мојој завршној речи пред овим већем на главном претресу од 25.12.2012. године. По мом мишљењу, накнадно изведени доказ на данашњем главном претресу не доводи у сумњу да је 27 цивилних лица Рома убијено на месту званом Хамзићи у селу Шетићи као и једно цивилно лице у селу Скочић 11. или 12.07.92. године нити да су их лишили живота одвде оптужени којима је то измењеном оптужбом стављено на терет. Овај доказ само потврђује већ доказану чињеницу да су нека тела убијених лица комплетно

пронађена, друга пронађена некомплетна, а један број још није пронађен, као и да су пронађени на различитим локалитетима, нека у примарној, а нека у секундарној масовној гробници. Дакле, овде је реч о понашању према посмртним остацима убијених лица након извршеног кривичног дела од стране нама овде оптужених као и понашање према посмртним остацима од стране непознатих лица и ове чињенице не утичу ни на кривично дело ни на кривичну одговорност овде оптужених. А у вези са сведочењима заштићених сведокиња „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ у вези и са овим чињеницама желим да укажем на следеће по мени врло важне правне чињенице. Оштећене сведокиње су силом одведене из свог места пребивалишта, из својих кућа, силом раздвојене од своје породице и родбине, при чему су „Бета“ и „Гама“ биле малолетна лица, оштећене су задржане уз претњу да морају чинити све што се од њих тражи иначе ће бити убијени, са којом стрепњом су све време задржавања провеле, а која стрепња се показала у односу на судбину њихових породица и сродника као истинита и из кога стања оне све време нису имале други излаз до да евентуално изразе неко незадовољство и молбу према оптуженима која није уважена и дакле у једном таквом стању које су оне прожиле дале су свој исказ и ја сам их међусобно довео у везу и у везу са другим доказима и на истом засновао своју оптужбу. Ради свега изнето остајем и при предлогу да се оптужени огласе кривим и да им се изрекну казне које сам предложио у завршној речи од 25.12.2012. године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем

У својој завршној речи заменик тужиоца изјављује да остаје при подигнутој оптужници и при завршној речи коју је дао раније, допуњује завршну реч у односу на данас изведени доказ и остаје код предлога да се окривљени огласе кривим и казне по закону и да им се изрекну казне које је предложио раније у завршној речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Колегенице Кљајић, да ли имате нешто или остајете при завршној речи?

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Остајем у свему и немам шта да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Пуномоћник оштећеног Марина Кљајић остаје при изнетој завршној речи, нема шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Милосављевићу.

АДВ. АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ: Остајем при претходно изнетој завршној речи. Што се тиче новог доказа, то ионако није ни у каквој вези ни по самој оптужници са Дамиром Богдановићем, а што се тиче додатка завршен речи тужиоца још увек нисмо извели ни један доказ који би потврдио управо ову последњу тврдњу да им је неко претио и да се понашао према сведоцима

заштићеним „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ на начин као што то тужилац описује. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Бранилац адвокат Милосављевић остаје при завршној речи коју је раније изнео а како је све констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Живановић Гордана.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине председниче везано за овај нови доказ који је данас изведен ја бих само неколико размишљања својих у вези њих. По оптужници се спомиње 35 цивила ромске националности који су након што су из камиона истоварене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ сви одвежени на место како каже у оптужници Хамзићи код Шетића. У списима имамо девет имена и девет налаза судског вештака медицинске струге доктора Алемпијевића уз десету Бајрић Џемилу за коју нема никаквих података везаних за узрок смрти и механизам повређивања. У допису Кантоналног тужилаштва спомињу се додатних 18 имена који су били предмет Вашег интересовања и тражили сте нормално, сасвим оправдано, извештај о њима и добили смо нешто што за мене представља овако једну ствар која нити је инкорпорирана у оптужници, нити одговара чињеничном стању које се у оптужници до сад овако прецизираној налази. Шта добијамо? Добивамо поделу једну да слободно кажем једне групе од 10 имена, ја ћу их и изговорити ако буде било потребно за које постоје одређени налази појединих сегмената њихових посмртних остатака али имамо тврдњу која гласи: да су ексхумирани из секундарне масовне гробнице на локалитету Црни Врх, значи понављам секундарне, општина Зворник док су делови тела Агановић Зекире пронађени и у примарној масовној гробници на локалитету Шах Беговић. А само један део мањи део скелета исте оштећене наводно на локалитету Шетић општина Зворник од стране радника КФОР. Да ли је та чињеница оно и ова констатација оно што ми имамо у нашој оптужници, да ли је то место извршења дела, да ли су та тела ту нађена, да ли је ту егзекуција извршена, како стоји у оптужници, за мене је сада потпуно нејасно. Такође, у овом допису Кантоналног тужилаштва се спомиње још осам имена. То се ради о лицима из овог дописа чији су посмртни остаци потпуно непознати, нити су пронађени нити се има било какав извештај и доказ везано за њихов начин на који су страдали, да ли се ради о насилној или природној смрти, где се то дешавало, ко је то извршио, ако је неко извршио неко насиље над њима, кад, како. Такође се у овом извештају спомиње употреба, ја сам то делимично казала и у својој јучерашњој завршној речи, говори о употреби тешке механизације багера, ровокопача и слично, који су на који начин и како могли да оштете посмртне остатке нађених лица. У сваком случају сматрам да ни локалитети, ни локалитети, ни места где су тела ексхумирана, па чак ни бројеви тела и имена оштећених не одговарају ономе што је наше чињенично стање у оптужници. Да ли ћете то ви уподобљавати, обзиром да то није можда Ваш задатак или ће то колега тужилац радити, ја не знам, али ако оптужење остане овако, онда ћемо имати један велики дисбаланс

између онога што тврдимо и онога што нам материјални докази потврђују. Значи, ја сам то истакла у својој завршној речи прошли пут и о овоме што је данас колега тужилац чак и рекао мислим да то уопште не одговара овом чињеничном стању. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Бранилац адвокат Живановић Гордана остаје при својој завршној речи од јуче. Допуњује своју завршну реч са неколико размишљања у вези са данас изведеним новим доказом. Сматра да чињенично стање у списима предмета и ови подаци који су данас презентовани у новом доказу се не слажу и постоји дисконтинуитет, односно дисбаланс и по броју и по именима, а све како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Милан Бирман, да ли остајете при завршној речи од јуче?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја у потпуности остајем при завршној речи, немам шта да додам. Ново изведени доказ уопште не утиче ни на који начин на одбрану мога клијента, јер он за то није ни оптужен. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при завршној речи коју је раније изнео, нема ново шта да дода, јер се нови доказ који је изведен не односи на његовог брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Синиша Симића.

АДВ. СИНИША СИМИЋ: Ја у свему остајем при изнетој завршној речи, стим што само желим да поновим да се у радњама Шевић Ђорђа не стичу битна обележја овог кривичног дела које му је стављено на терет. Ни једна од радњи није доказана да је извршена, поготово што је он исто истакао чак га нема ни међу фотографисаним члановима ове јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при својој завршној речи и допуњује своју завршну реч онако како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Кузовић Јасминка, изволите.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Остајем при својој завршној речи и придружила бих се завршној речи колегинице Живановић, па не бих понављала ово све што је она рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Остаје при завршној речи коју је изнела, нема шта да дода, јер се придружује завршној речи колегинице Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Бобић изволите.

АДВ. СВЕТЛАНА БОБИЋ: Остајем при завршној речи. Само бих да прокоментаришем оно што је додао тужилац. Из доказа не произлази да је неко од окривљених, чак ни из исказа сведока оштећених не проистиче да им је неко претио смрћу, да ће бити убијене уколико напусте или не слушају и тако нешто, ово је сад нешто ново, а свакако оспоравам навод тужиоца да је довео исказе оштећених у вези са окривљенима, ја сматрам да и у међусобну везу, јер су апсолутно контрадикторни и управо сматрам да је овим поступком утврђено супротно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Остаје при раније изнетој завршној речи и допуњује своју завршну реч у односу на допуну завршне реч тужиоца, а онако како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Нинић изволите.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Хвала. Ја ћу свему остати код јуче дате завршне речи и не бих се изјашњавао о новом доказу да нас једноставно тужилац није све заједно ставио у једну злочиначку јединицу, тако да ћу морати да се изјасним и у овом делу. Ја не знам да ли, пре свега сматрам у делу за кога се нису, надам се чак да је неко од ових лица Зумра, Хаџира, Ешефа, Шериф или Шемса можда жив, јер исто тако нема нигде података за рецимо нашу сведокињу „Алфу“ да она игде живи под својим именом и презименом, а она је жена хвала богу жива и здрава. Значи, ми уопште немамо ту жртве и зато ми је онако мало ми је чудна реакција тужиоца као да неко други треба да доказује његову оптужницу, ако у оптужници каже да је место злочина Шетићи, Хамзић, да ли можда веће или тужилац нешто више зна од нас у смислу ових Шах Беговића који су, то је исто локација, је л' то неко шире место. Ја једном предложих, чини ми се, а скоро наиђох на подсмех кад сам рекао дај да видимо колико су далеко те локације, јер ја то не могу да нађем ни на оном Google earth, кад тражим не могу да нађем, нема уопште на Гуглу где су ти Шетићи и где је Црни Врх, колико је то далеко и да ли је могуће да се они возе у то време тамо па да се врате у које време и с којим камионима и с којим превозним средствима и багерима. Тако да мислим да су нам ти локалитети јако битни као место извршења, али опет не сматрам да ми то као одбрана нити веће треба о томе, него да о томе нам је тужилац требао да нам измени овај део, пошто није вероватно он сматра да је доказао за локалитет који се зове Хамзићи код Шетића или обрнуто. Тако да апсолутно, јер ми овде имамо три групе лица, они који имају примарне гробнице на одређеним местима, имамо примарне гробнице на Црном Врху и имамо оне које тужилац овде, али га немамо, имамо само једно по наводним УНПРОФОР или КФОР како су се они овде изјаснили, да се један део скелета лобање пронађен од стране наводно на локалитету Шетићи, а то је место извршења по оптужници. Ја ћу се толико изјаснити о овом делу и овом доказу, у свему осталом код завршне речи коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

У свему остаје при раније датој завршној речи коју је дао и допуњује своју завршну реч у односу на данас изведени доказ и на завршну реч коју је данас дао тужилац, а све онако како је констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Богдановић Дамир. Дамире, Ви сте дали завршну реч, да ли остајете при тој завршној речи, имате ли шта да допуните?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: То је то, дао сам завршну реч, остајем при њој, немам шта да додам. Ово што је тужилац, тај нови доказ и ово што је тужилац коментарисао то не дотиче се мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Остаје при раније датој завршној речи, нема шта да дода јер данас изведени доказ и допуна завршне речи тужиоца се не дотиче њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Стојановић Зоран.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја немам шта да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје при завршној речи коју сте дали? Јесте ли сагласни са речима свога браниоца?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

Остаје при раније датој завршној речи, сагласан је са речима свога браниоца и нема шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Гаврић Томислав.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја немам шта да додам, остајем при завршној речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при раније датој завршној речи, немам шта да дода ново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Шевић Ђорђе. Шевићу, дали сте завршну реч, да ли остајете при истој? Имате ли нешто да додате?

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Немам ништа, само у вези тих слика то сам већ рекао, рекао је и мој адвокат, Ви сте то и сами питали већ на суду пар пута, тако да ја, значи све је сад на вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Остаје при раније датој завршној речи, нема шта да дода осим да моли суд да обрати пажњу на фотографије у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, изволите. Окривљени Алић Зоран.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Поштовани председниче већа, ја се извињавам, мало прије сам заборавио да Вас нешто замолим. 17. кад је задњи пут био заштићени сведок „Бета“, 17. октобар ја мислим да је било, замолио бих Вас као председника већа, пошто кажете да се ово све снима, да погледате кад сам ја питао њу, прво сте ме послали да се консултујем са адвокатом, па сам је ја, пукао ми је филм и питао „Да ли Вас је силовао Алић Зоран“. Ви сте ме прекинули и рекли „Не помиње она Алић Зоран, него „Алија“. Рекли сте ми да погледам у камеру, погледо сам у камеру, да ме она препозна. Она је нешто промрмљала „Алић, „Али“, „Али“ што Вам кажем да, молим вас да погледате тај снимак. Она пошто у тој кабини постоји само један дисплеј, она у тај дисплеј није гледала, а кад сте показивали слике од Шевић Ђорђа, Ђекић Драгане и Ђурђевића, она се окренула малтене за 90 степени и знам, остало ми је то у памћењу, да је неки проблем био сенка, нашто је била проблем. Како је она мене препознала онда? Како је могла да каже „То је тај Али“? Једино, и то има у списима предмета да сте мом браниоцу рекли „Она њега не зове Алић Зораном него „Али“. Само Вас то молим да погледате. А ово да Вам кажем, што се тиче овога. Е ово је муслиманска пропаганда. Шах Беговићи не постоје на територији Републике Српске или Зворника, то не постоји. Друго, овде је био, не знам како му име, Муслиман из Петковаца, не, Шетића. Прво морамо да разјаснимо постоје Шетићи српски и муслимански Шетићи, то је село само пут дели, под број 1. Тај господин, ја сам био болестан и нисам могао, нисам хтео ништа да коментаришем, каже да је 2004. позвао контингент руски, то стоји тамо у транскрипту и да им је предао лобању неку или двије лобање, прво је рекао једну па двије. Е сад ћу Вам ја рећи. Руски контингент или СФОР, како хоћете, 1999. године кад је потписан споразум о прекиду бомбардовања Републике Србије, тадашње Југославије, сви су повучени из Републике Српске и Босне и Херцеговине, тако да он није могао да позове контингент, како он, тако пише тамо, руски да би он њима предао ту лобању, чиста лаж и чиста лаж за ове Шах Беговиће, то не постоји место. Ја знам, музичар сам, нема где нисам пјево, а ови Шах Беговићи то су они негде и ове што наводе неке мртве, ово мени личи на сценарио Сребренице и поштовани председниче већа не знам само, ја поново гледам Вама у очи како Ви можете, дозвољавате, пред овим, ја знам да је против Насера Орића оптужница била пред овим судом, та госпођа Алма Ђефировић шаље, прави неке ђаволе овде, а Насер Орић и код Тузле на Модрац језеру држи ресторан и ужива, Алић Зоран одговара за ратни злочин у својој држави и плус, поштовани председниче већа, држите ме 26 месеци овде у притвору без доказа, 'ајд, ја мислим да су се стекли услови зашто је притвор одређен, ја сам те услове испунио. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Остаје при раније изнетој завршној речи. Што се тиче новог доказа сматра да се ради о муслиманској пропаганди, да Шахбеговићи не постоје на територији Републике Српске и да није било руских војника у контингенту КФОР. Још једном предлаже да му се укине притвор и у свему како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић Зоран. Изволите окривљени Ђурђевићу.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Поштовани председниче већа, имам да додам нешто, мало сам заборавио. Нисам имао довољно прилике да се браним и није ми пружена шанса да би се одбранио квалитетно. С обзиром да моји предлози да се позову Срђан Читаковић и овај Радаковић није прихваћен, чак штавише из списка предмета су издвојене изјаве Бећировић Сеније и Богдановић Муневере које су давале изјаву везано за мене у истражном поступку, стога не знам због чега су оне позиване да дају своје изјаве, а касније издвојене. С обзиром да је тужилаштво, рецимо, поднело преко 20 сведока овде који немају благе везе са овим наведеним догађајем, то и Ви знате и ја знам, а мени рецимо не може да се доведу два сведока, бар ова два полицајца, с обзиром да је доказни поступак завршен. Имам да додам и то да сматрам да је ово испостава Хашког трибунала и као таква таква ће бити пресуда. Ето, то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при раније датој завршној речи?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да, остајем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Остаје при раније датој завршној речи, а своју завршну реч допуњује да је овај суд испостава Хашког трибунала и у складу са тиме ће бити и пресуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остаје нам још Ђекић Драгана. Изволите.

ОКР. ДРАГАНА ЂЕКИЋ: Ја бих само додала, имам да додам, што сам мало пре заборавила, а то причам од 2003. године, господо судије. сетите се Ви мојих речи највероватније да нису добровољци чинили злочине, него појединци у добровољачким јединицама са именом и презименом. Ја нисам имала проблем 2003. године када нико није смео да зуцне овде о рату, да изађем и да кажем „Да, тај је урадио злочин именом и презименом“, никакав проблем, као и што сада немам исти проблем да кажем ово што мислим. Још једну ствар бих само додала, факат је чињеница да те жене вероватно јесу преживеле неки вид насиља, злостављања или већ, али, али, највеће злостављање је преживела Сенија Бећировић. Моја савест ми не дозвољава да то прећутим. Толико о томе. Моје једино и искрено саучешће и Зији Рибих и хвала Богу што је то дете живо и наравно мислим на друге. Толико о томе. И да, још једну ствар, надам се да ћете ми решити дилему да ли сам издајник или ратни злочинац, дај молим вас решите ми ту дилему већ једном, јер ових 10-11 година сам издајник, па ратни злочинац, па издајник, па ратни злочинац, па више не знам шта сам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Остаје при раније датој завршној речи и своју завршну реч допуњује тиме што сматра да су све три оштећене преживеле голготу, али да највећу је голготу преживела Сенија Бећиревић и моли суд да јој реши дилему која

траје већ 10 година, то да ли је ратни злочинац или издајник, а све то како је констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да каже? Нема нико.

Како се више нико не јавља за реч, то суд објављује да је главни претрес завршен.

Пресуда ће бити објављена 22. фебруара 2013. године у 13:00 часова, судница број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо успели да испоштујемо законски рок од осам дана, имамо страшно пуно обавеза сад у току следеће недеље, па смо овај петак успели некако да добијемо тај термин. У сваком случају, видимо се у петак 22.02.2013. године у 13:00 часова у судници број 2, када ће бити саопштена одлука и биће и одлука о притвору за Алића.

Довршено у 18:15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА